1 Korinthus 1. fejezet – 16

1 Corinthians Chapter 1 - 16

Az eredeti szövegből lefordítva és modern nyelvre fordítva,
kommentárral ellátva.

François du Toit

1 Korinthus 1. fejezet – 16

1:1 A nevem Pál, Jézus Krisztus szolgálata az életem megbízatása Isten csodálatos szándéka szerint. Szosztenész1 testvér a munkatársam.
(Előtte a korintusi zsinagóga vezetője1 volt. ApCsel 18:17)

1:2 Ezt az írást Isten korintusi eklézsiájának címezem. Vissza lettetek állítva a rátok tervezett eredeti kép harmóniájába, szentté téve Krisztus Jézusban. Nem csoda hát, hogy szenteknek neveznek benneteket. Kapcsolatban vagytok mindazokkal, akik mindenütt és minden helyen felfedezték igazi identitásukat Jézus Krisztusban. Ő ennek az egyesülésnek a feje. Az ő neve kapcsol össze bennünket egymással egy világméretű családban.
(Ef 3:15 „... akiről minden család el van nevezve a mennyben és a földön". Egyház, eklézsia azok, akik felfedezték eredeti identitásukat. az ek, forrás, eredet + kaleo, családnév, névvel azonosítani.)

1:3 Kegyelem és békesség a ti részetek Istentől, aki a mi Apánk, és hatalmának végrehajtójától, Jézus Krisztustól.
(A kegyelemben és a békességben Isten kifejezi felénk jótékony szándékainak összességét. Pál azért ezekkel a szavakkal látja el evangéliumát, hogy üzenetét, mely Krisztus befejezett művének kinyilatkoztatása, hitünk alapjaként, megkülönböztesse a mózesi törvénytől, amely az embert a saját megigazulására irányuló erőfeszítéseire korlátozta. Ez a kegyelem kontra jutalom és a békesség kontra törekvés szembenállása.)

1:4 Mindig annyira örülök nektek, amikor arra gondolok, hogy milyen nagy előnyben részesültetek Isten Jézus Krisztusban lelepleződött kegyelme miatt!

1:5 Krisztusról való tudásotok sokkal többre épül, mint hallomás. Életetek minden vetülete ékesszólóan fejezi ki a benne rejlő egyesülésetek gazdag tárházát.

1:6 Krisztus tanúbizonysága biztosan be van bizonyítva bennetek.
(Teljes tudás birtokában vagytok és annak teljes kifejezését mutatjátok, mert bennetek a Krisztus igazságának bizonyítékai megerősítésre találtak. - NEB.)

1:7 Azzal, hogy befogadjátok1 Jézus Krisztus kinyilatkoztatását2, az ő uralmát, mint az életetekre gyakorolt legfőbb hatást, bebizonyítjátok, hogy semmiben sem szenvedtek hiányt, és hogy az ő kegyelmi ajándékai teljes mértékben a dicséretetekre válnak.
(Ez annyira ellentétben áll azokkal az időkkel, amikor az alulteljesítés érzése volt a jellemző. Amikor még úgy érezted, hogy soha nem vagy elég jó, és mindig lemaradsz valamiről. Megjegyzés: ***apekdechomai1*** *nem „szenvedélyesen várva", hanem „szenvedélyesen elfogadva" vagy vendégszeretettel fogadva;* ***apokalupsis2*** *a leleplezés, a feltárulás. Nem*

tudom, hogy a legtöbb fordítás miért akarja mindig későbbre halasztani azt, amit Isten már leleplezett.)

1:8 Ő kezdettől fogva mindvégig megalapoz titeket, hogy az identitásotokról megbizonyosodva1 álljatok, mint nappali világosságban, ahogyan az be van bizonyítva az Úr Jézus Krisztusban.
*(Az **anegkletos1** szó az **ana** felfelé, az **en** -ban -ben és a **kaleo** névvel azonosítani. Jézus bizonyítékot ad eredeti identitásunkra. Vö. **anoche** az **ana** + **echo** szóból a Róm 3:26-ban.)*

1:9 Isten családnevét1 kaptuk. Ez a mi igazi származásunk. Ő hűséges, és teljesen meg van győződve arról, hogy vele közösen veszünk részt a fiúi közösségben. Mindabban benne vagyunk, amiben örömét leli a mi Urunk Jézus Krisztus és az Apánk. Ennek az egyesülésnek az alapja Isten hűsége.
*(A **kaleo1** szó azt jelenti, hogy nevén nevezni vagy azonosítani, családnevet adni.)*

1:10 Barátaim, mivel családnevünket1 és azonosításunkat a mi Urunk, Jézus Krisztus nevében kaptuk, arra sürgetlek titeket, hogy azonos módon beszéljetek. Ugyanaz a forrás a mi hivatkozási alapunk. A megosztottság képzete egy illúzió. Tökéletesen összeillők vagyunk. Pontosan egy gondolatban egyesülünk, és ugyanazt az elhatározást közvetítjük.
*(A **parakaleo1** szó a **para** közelséget jelző elöljárószóból és a **kaleo**, a vezetéknévből származik.)*

1:11 Néhány hívő Kloé közösségéből beszélt nekem a soraitokban folyó vitáról. Ez a legzavaróbb.

1:12 Azt mondták nekem, hogy csoportokra vagytok osztva, ahol egyesek Pál, mások Apolló, megint mások Kéfás pártján állnak, sőt vannak, akik azt mondják, hogy „mi vagyunk a messiási csoport".

1:13 Ez tényleg nevetséges: lehet-e Krisztust picike ereklyékre feldarabolni? Vajon Pált feszítették keresztre értetek? Pál nevébe merítkeztetek be?

1:14 A bemerítés nem az én dolgom, nálam nem ezen van a hangsúly. Örülök, hogy csak Kriszpuszt és Gájuszt merítettem be közületek.
(Kriszpusz a szomszédja és a zsinagóga vezetője volt. [lásd ApCsel 18:8] Gájusz Korintusban lakott. Pál nála lakott, amikor a Rómaiakhoz írt levelet papírra vetette. [Róm 16:23] Pál útitársa is volt. [ApCsel 19:29])

1:15 Elhatárolódom attól az elképzeléstől, hogy a bemerítést arra használjam, hogy a saját nevemmel fémjelezzem a szolgálatomat. Valahogy a bemerítés csapdává vált egyesek számára, akik tagokat kívánnak megnyerni a felekezetüknek.

1:16 Ó, igen! Most eszembe jut, hogy Sztefanász családját is én merítettem be. *(Az 1Kor 16:15 szerint Sztefanász családja (fiatal és idős) volt az első megtérő Akhájában.)*

1:17 A megbízatásom nem arról szólt, hogy a bemerítésen keresztül tagokat nyerjek meg valamilyen „keresztény klub" számára. Azzal bíztak meg, hogy mindenféle kötöttségek nélkül hirdessem a jó hírt, és így semmi se vonja el a figyelmet Krisztus keresztje kinyilatkoztatásának erőteljes hatásáról. *(A kereszt misztériuma az emberiségnek az ő halálába és feltámadásába való belefoglalásának kinyilatkoztatása. [lásd 1 Kor 2:2.7])*

1:18 A kereszt üzenete ostobaságnak tűnik egyesek számára, a saját vesztükre. De nekünk, akik ott fedezzük fel üdvösségünket, ez Isten dinamikája.

1:19 Ézsaiás ezt írta: *„Összezavarom az 'úgynevezett' bölcsek bölcsességét, és bebizonyítom, hogy tudósaik tévednek". (Ézs 29:14)*

1:20 Isten bölcsessége kirekeszt minden más bölcsességet. Mindegyikük bezárhatja a boltját. A filozófusok, az akadémikusok, a simulékony beszédűek, a sokaság. *(Amikor az emberiség dilemmájára adandó valódi válaszokról van szó, Isten bölcsessége az evangélium fizetőeszköze, amely a kereszt bolondságában tárult fel.)*

1:21 Az érzékszervek által irányított világ gyanakvó vizsgálódással méregeti Isten műveit a teremtésben, de mégsem ismeri fel és nem is ismeri el őt. Ezzel éles ellentétben az általunk hirdetett üzenet bolondsága a hit középpontjába állítja Isten művét, amellyel megváltja bennünk az ő képmását. *(Amit mi hirdetünk, az megsemmisíti a személyes teljesítményen függő dicsekvés minden alapját, ezért e világ csináld-magad rendszerei számára ostobaságnak tűnik.)*

1:22 A zsidók jelekre sóvárognak [hogy megerősítsék kételyeiket], míg a görögök filozófiai vitákban gyönyörködnek. *(Mindkét csoport a lélek birodalmának ugyanabban a szegletében raboskodik.)*

1:23 A megfeszített Krisztus az az üzenet, amelyet nyilvánosan hirdetünk, a zsidók undorodására, miközben a görögök azt gondolják, hogy bolondok vagyunk.

1:24 Isten bölcsességének dinamikája szerint a tény az, hogy zsidók és görögök egyformán Krisztusba vannak belefoglalva, és őbenne vannak meghatározva.

1:25 Olyan ostobaságnak tűnik, hogy a kereszten Istennek meg kell halnia az emberiség halálával. Isten oly gyengének tűnik elszenvedni ilyen sérelmet. Csakhogy a legbölcsebb tervek és a zsenialitás leghatalmasabb megnyilvánulásai sem képesek felfogni Istent, vagy versenyre kelni vele a kereszten, az ő leggyengébb pillanatában.

1:26 Akár be is vallhatjátok, barátaim: nem a tudományos képzettségetek, a jó megjelenésetek vagy a társadalmi kapcsolataitok befolyásolták Istent, hogy Krisztusban képviseljen benneteket.

1:27 Mintha Isten szándékosan választotta volna ki e világ bolondjait, hogy zavarba hozza a bölcseket, az elutasítottakat, hogy megszégyenítse a nemeseket.

1:28 Azok, akiknek nincs semmilyen kiemelkedő családfájuk, a társadalom „senkijei", vonzották Isten kezdeményezését, hogy bennük mutatva be az Ő szándékát1, hogy újra megadja az emberiség jelentését. Így minden más társadalmi mércét teljesen jelentéktelenné, feleslegessé és alkalmatlanná tett.
*(**eklegomai1**, az **ek**, azaz eredet, forrás és **legomai**, a logosz, azaz Isten logikája szóból; hagyományosan „kiválasztott"-nak fordítják. Blueprint - mintakép)*

1:29 Minden ok, amivel valaki önmagával dicsekedhetne, jelentéktelenné silányul Isten előtt.

1:30 Isten1 műve vagyunk Krisztusban. Ő egyszerre a mi bölcsességünk eredete és zsenialitása. Olyan bölcsesség, amely feltárja, hogy mennyire igazak, megszenteltek és megváltottak vagyunk már őbenne.
*(Az **ek1** elöljárószó mindig eredetet, forrást jelöl. Az emberiség Jézushoz kapcsolódása Isten műve. Isten üdvrendjében Jézus Krisztus képvisel minket. Amit az emberiség soha nem tudott elérni az összes vallás által szorgalmazott személyes fegyelemmel és akaraterővel, azt Isten hite Krisztusban megvalósította. Az ő tervéből vagyunk Krisztusban. Egységben vagyunk összekapcsolva vele. Bölcsességünk ebből az egyesülésből származik. Megigazultságunk és szentségünk is tőle származik. A szentség egyenlő az ember szellemének, lelkének és testének teljességével és harmóniájával. Megváltásunk őbenne van szentesítve. Ő váltotta meg identitásunkat, gondolkodásunkat, egészségünket, örömünket, békességünket, ártatlanságunkat és teljes jólétünket. [Lásd Ef 1:4] A Knox-fordításban ez áll: „Tőle vesszük eredetünket1".)*

1:31 A hírnévre való emberi igényünk is Őbenne teljesül.
(Erre gondolt Jeremiás, amikor ezt írta: „Ne dicsekedjenek a bölcsek bölcsességükkel, ne dicsekedjenek a hatalmasok erejükkel, ne dicsekedjenek a gazdagok gazdagságukkal, hanem aki dicsekszik, az dicsekedjék abban, hogy megért és megismer engem, hogy én vagyok az Úr, aki állhatatos szeretetet, igazságot és megigazultságot viszek végbe a földön, mert ezekben gyönyörködöm - mondja az Úr." Jeremiás 9:23-24)

2:1 Azzal, hogy meglátogattalak titeket, nem az volt a szándékom, hogy teológiai vitába bocsátkozzam veletek, vagy hogy lenyűgözzelek benneteket, filozófiai szavakkal okoskodva Isten misztériumáról1.

*(A μαρτύριον marturion, tanúságtétel és a μυστήριον **musterion1**, misztérium szavak hasonlóak. Az alexandriai másolatban és másokban is így olvasható: „Isten misztériuma": a szír változatban is אהלאד אזר, „Isten misztériuma". Az alexandriai szövegtípus a görög Újszövetségnek az a formája, amely dominál a legkorábbi fennmaradt dokumentumokban. Az Újszövetség szír nyelvű változata a Kr. u. II. századból származik. Szíria volt az az ország, ahol a görög nyelv keresztezte a szír nyelvet, amely szoros kapcsolatban állt a Jézus és az apostolok által használt arámi nyelvjárással. Ezért a szövegkritikusok nagyra becsülik a szír változatokat. E fejezet kontextusa gyönyörűen kibontja az evangélium titkát. Lásd a jegyzeteimet: Miért a misztérium? Róma 11:25)*

2:2 Az elmém1 veletek van tele. Az egyetlen lehetséges módja, ahogyan igazán megismerhetlek2 titeket, az Isten misztériumának fényében van, amely Krisztus3 bennetek. Jézus a kereszten meghalt az emberiség halálával, és ezzel végleg kizárta az ítélet1 minden más alapját.
*(A **krino1** szó ítélni, meghatározni, törvényszéki értelemben ítélkezni, itt, aorisztikus időben, ekrina, ami egyszer és mindenkorra befejezett cselekedetre utal. Az aorisztikus idő egy eseményt összefoglalóan, kívülről nézve, mint egészet mutatja be, szinte olyan, mint egy pillanatfelvétel a cselekményről. Pál egy nagyon merész és radikális kijelentést tesz, amikor szolgálatának fókuszát arra korlátozza, hogy „megismerje" az emberiség megváltott ártatlansága kinyilatkoztatásának teljes terjedelmét és következményeit, ahogyan azt Jézus Krisztus keresztje közvetíti. Ez Isten misztériumának lényege. „Mert elhatároztam, hogy semmit sem fogok ismerni2 [- **eido2**, látni, észrevenni] bennetek, csak Jézust Krisztust, a megfeszítettet." Semmi mást. Nem a legújabb pletykákat vagy a népszerű hírek eseményeit. Azt mondja a 2Kor 5:14.16-ban: „Krisztus szeretete erre a következtetésre vezet: egy meghalt mindenkiért - ezért mindenki meghalt. Mostantól kezdve tehát már SENKIT sem ismerek emberi szempontból." Pál folytatja tovább megváltott egységünk misztériumának kifejtését. Az előző fejezetben arra a következtetésre jutott, hogy Krisztusban vagyunk Isten által. Itt pedig egyértelműen rámutat a bennünk lévő Krisztusra3. [Ahogyan Jézus kijelentette a Jn 14:20-ban] Lásd 2Kor 3:4 Krisztus a mi rólatok való meggyőződésünk bizonyítéka Isten előtt. Továbbá 2 Kor 1:18 Isten bizonyossága a mi meggyőződésünk. Őbenne nincsen 'talán'. 2 Kor 1:19 Az Isten Fia, Jézus Krisztus, akit én, Pál, Szilvánusz és Timóteus bátran hirdettünk bennetek, az Isten végső igenje az emberiségnek. Az emberi élet mindenben őhozzá kapcsolódik. Isten értelme szerint ezzel kapcsolatban a tétovázásnak még csak a legcsekélyebb jele sem létezik. Gal 1:16 és Kol 1:27)*

2:3 Teljesen alkalmatlannak éreztem magam. Tudjátok, hogy nem az én ékesszólásom győzött meg benneteket. Annyira ideges voltam, hogy egész testem reszketett a lámpaláztól.

2:4 Üzenetem nem a világi bölcsesség meggyőző érvein alapult, mivel célom nem az volt, hogy az embereket magamhoz irányítsam1, hanem inkább a Szellem őbennük való erőteljes működéséhez vezessem.
*(Thayer görög definíciója az **apodeiknumi1** szónak azt jelenti, hogy az ember önmagától elfelé mutasson. E szó korábbi fordításai gyakran azt a benyomást keltették, hogy a nagy, csodatevő*

Isten embere ellopja a show-t, és szórakoztatja a tömeget. Ez annyira nem illett Jézusra és Pálra. Pál soha nem ír arról, hogy hány embert gyógyított meg, vezetett hitre, stb. Mindent elsöprő gondja az volt, hogy a mi értelmes szemeinket megvilágítsa Krisztus bennünk való kinyilatkoztatása. Figyeljük meg a 2Korintusi 10:10 [RSV] verset: „Mert azt mondják: 'A levelei súlyosak és erősek, de a testi jelenléte gyenge, és a beszéde semmitmondó.'" Továbbá 2Korinthus 11:6: „Még ha képzetlen is vagyok a beszédben, a tudásban nem vagyok". - RSV)

2:5 A hitetek mögött csak Isten ereje lehet a hivatkozási alap, amivel sosem érhetnek fel az emberiség bölcselkedő manipulációi.

2:6 Az általunk kimondott szavak a kinyilatkoztatás bölcsességét visszhangozzák azokban, akik megértik, mennyire tökéletesen megváltottak Krisztusban. Ez a bölcsesség minden világi fajtát felülír. Ami egykor bölcsnek és jó tanácsnak tűnt, hirtelen haszontalan információvá süllyedt.
(Az erkölcsi viselkedés javítására irányuló összes népszerű program már elavult. „Isten műve vagyunk Krisztusban. Ő egyszerre a mi bölcsességünk eredete és zsenialitása. Olyan bölcsesség, amely feltárja, hogy mennyire igazak, megszenteltek és megváltottak vagyunk már őbenne." Isten üdvrendjében Jézus Krisztus képvisel minket. Amit az emberiség soha nem tudott elérni az összes vallás által szorgalmazott személyes fegyelemmel és akaraterővel, azt Isten hite Krisztusban megvalósította. [1Kor 1:30])

2:7 Olyan bölcsesség szavait szólaltatjuk meg, amelyek időtlen korszakok óta csendben el voltak rejtve. Egy misztérium, amely kibontja Isten mesteri tervét1, amellyel az emberben helyreállítja dicsőségét. Megdicsőülésünk mindig is Isten terve volt, már az idők kezdete előtt2 is.
(Pál azért használja ezeket a szavakat: ***prohoritso1****, előre eltervezett és* ***pro aion****2 az idők előtt, hogy hangsúlyozza Isten meggyőződésének bizonyosságát az ő eltervezett szándékáról, hogy megmentse és helyreállítsa bennünk képmását és hasonlatosságát. A mi megváltásunk Isten belső horizontján már az idők előtt létezett. A* ***prohoritso*** *a* ***pro -*** *előtt és* ***horitso -*** *horizont; előre meghatározottat jelent, mint amikor egy építész részletes tervet készít. Lásd Róma 8:30. Jézus kinyilatkoztatja, hogy mi már előre léteztünk Istenben. Ő határoz meg minket. Megigazított minket, és meg is dicsőített minket. Megváltotta ártatlanságunkat, és visszaadta a dicsőséget, amelyet Ádámban elvesztettünk.)*

2:8 Sem az akkori politikusoknak, sem a teológusoknak nem volt fogalmuk erről a misztériumról, az emberiség Krisztusban való egyesüléséről. Ha tudták volna, soha nem feszítették volna keresztre az Urat, akinek halála helyreállította dicsőségünket.
(Maga az idő tanúsította és feljegyezte egy egyén halálát és feltámadását és maga az örökkévalóság tanúsította és feljegyezte az egész emberi nem halálát és feltámadását.)

2:9 Meg van írva: „Ami korszakok óta el volt rejtve az érzékszervek számára hozzáférhetetlen birodalomban, amit emberi szem nem pillanthatott meg, fülük még csak suttogását sem hallhatta, és a kérdező elme sem tudta megfejteni annak a

misztériumnak a kódját, amelyet Isten már teljes mértékben1 megvalósított, és királyi országútként előkészített, melyet szerelmeseinek szívébe vésett."
*([Az Úr a szavakkal is kifejezi, hogy „az örökkévalóságot nem lehet megfejteni". DeepL titka] Tervének pontos részletei, hogy megmentse az ő képmását és hasonlatosságát az emberben, a helyén voltak. Isten rejtett bölcsessége volt, hogy Jézus hogyan fogja képviselni az emberiséget, amikor meghal az ő halálukkal. Isten értelme szerint már az idők előtt összekapcsolódtunk Krisztusban. Ez Isten örökkévaló elhatározása szerint történt. „Amit Isten előkészített" vagy **hetoimatzo1**, abból a keleti szokásból, hogy a király utazása előtt embereket küldtek előre, hogy az utakat kiegyenlítsék és járhatóvá tegyék. Ami a test számára zsákutcának tűnt, az a hit számára királyi országút. Az emberiség megváltása nem az emberi filozófia vagy spekuláció terméke volt. A héber szövegben az Ézsaiás 64:3 [A mi angol fordításainkban ez a 64. v.] idézet a héber **ghaka2** szó חכה, ami azt jelenti, hogy képet faragni; rajzolással vagy leírással megmutatni, átütő, hagyományosan úgy is fordítják, hogy azok, akik „az Úrra várnak". [A Zsolt 130:5-ben és az Ézs 40:31-ben is egy másik szót használnak azokra, akik „várnak" az Úrra, a קוה kawa azt jelenti: összefonódni.] Pál görögül ír és valószínűleg a Septuagintából idézi az Ézsaiás 64-et (a Septuaginta 3. verse), és ezt a kifejezést használja: „azokért, akik szeretik őt". A Septuaginta az eleosz, gyengéd együttérzés szót használja. A hit tehát megnyitja a szeretet misztériumának horizontját. Ez egy olyan hely, ahol a gondolatok benyomást keltenek2. Egy olyan hely, amely nem hozzáférhető a gyanakvó, akadémikus vagy vallásos, bűntudatos és teljesítményalapú megközelítés vizsgálatának. [lásd 1 Kor 3:20])*

2:10 Isten örökkévaló elhatározásának e mélységes misztériumai1 most lelepleződnek bennünk. Semmi sincs rejtve a Szent Szellem elől, aki Isten legbelső gondolatait feltárja.
*(„A korai egyházi latinban a **mustērion1** fordítása sacramentum volt, ami a klasszikus latinban katonai esküt jelentett. A szentség szó magyarázata, amelyet oly gyakran erre az etimológiára alapoznak, ezért téves, mivel a szentség jelentése valójában a mustērionhoz tartozik, nem pedig a klasszikus értelemben vett sacramentumhoz." Vincent)*

2:11 Ahogyan külső tekintettől rejtve az ember szelleme ismeri saját gondolatait, úgy Isten Szelleme, mint egy jelátalakító, a hitünk számára hozzáférhetővé teszi Isten gondolatait.
(A modern technológiában lehetetlen lenne olyan forrásból származó információhoz hozzáférni, amely nem kompatibilis a készülékünkkel, vagy dekóder nélkül.)

2:12 Az Istentől származó Szellem leleplezi nagylelkűségének ajándékait. Megértéssel ajándékozott meg bennünket, hogy megismerjük azt, amit velünk kapcsolatban mindig is gondolt. Ez annyira különbözik a világ szellemének földies bölcsességétől, ahol mindenen árcédula van.
(Krisztus Isten bölcsessége misztériumának leleplezése: most már tudjuk, hogy Isten hogyan állította helyre megigazultságunkat és teljességünket Krisztusban. Isten üdvrendjében Jézus Krisztus képvisel minket. Amit az emberiség soha nem tudott elérni az összes vallás által szorgalmazott személyes fegyelemmel és akaraterővel, azt Isten hite Krisztusban

megvalósította. Az ő tervéből vagyunk Krisztusban. Egységben vagyunk összekapcsolva vele. Bölcsességünk ebből az egyesülésből származik. Megigazultságunk és szentségünk is tőle származik. A szentség egyenlő az ember szellemének, lelkének és testének teljességével és harmóniájával. Megváltásunk őbenne van szentesítve. Ő váltotta meg identitásunkat, gondolkodásunkat, egészségünket, örömünket, békességünket, ártatlanságunkat és teljes jólétünket. [Lásd az 1Korinthus 1:30-hoz fűzött megjegyzést] A szekuláris vallás e világ szellemének terméke, ahol minden a teljesítményen alapul. Csak a pillanat hőseit ünneplik. A többiek nézőkké és közönséggé alacsonyodnak.)

2:13 Szavaink hatása nem korlátozódik az emberi tapasztalat és hagyomány által tanított, a világban ismerős bölcsességre, hanem a zavartalan szellemi együtthangzás1 közvetíti, szellemet szellemmel kapcsolva össze.
*(A **sugkrinō1** szó szellemi összeegyeztethetőséget sugall; egymáshoz illeszkedően összetenni, összeilleszteni, kombinálni, értelmezni, összehasonlítani: tehát szellem és szellem összekapcsolása.)*

2:14 Az érzéki ember nem képes megérteni Isten Szellemének nyelvét. A szellemi dolgok értelmetlennek tűnnek számukra. Képtelenek felismerni azt, amit csak szellemileg lehet elbírálni.
(A teljesítményalapú gondolkodásmód nem képes hozzáférni ahhoz, amit a kegyelem közvetít. Ez éppoly lehetetlen, mintha megpróbálnánk egy gépkocsival a levegőbe emelkedni. A törvény nem veheti fel a versenyt a kegyelemmel.)

2:15 Azok, akik szellemileg felébredtek, azonnal hozzáértők lesznek minden dolog szellemi [kegyelmi] szemszögből való megítélésére, miközben ők maguk szabadok bárki kritikai vizsgálódásától.

2:16 Nincs más alap a tanításra, mint Krisztus értelmének visszhangzása. Ő a bennünk megszemélyesített Mesterelme.

3:1 Ez nevetséges. Kivel beszélek én itt? Vajon még szellemileg egyszerűen csecsemőnek számítotok, akik megragadtak egy érzékileg leuralt testiességben, gagyogásig süllyedve?
(Érzelgős zagyvaságokat halandzsáztok arról, hogy ki a kedvenc prédikátorotok, ahelyett, hogy felfedeznétek, kik vagytok Krisztusban.)

3:2 Tejjel tápláltalak benneteket, és ennyi idő után, még most is úgy tűnik, hogy az étvágyatok nem kívánja az evangélium húsos eledelét. Amíg egy érzékileg leuralt testiességben tejjel táplálkoztok, (Krisztust pusztán emberi szempontból ismeritek [lásd 2Kor 5:16]), addig képtelenek lesztek megemészteni azt a húsos üzenetet, ami a Krisztussal való egyesülésetekben lezajlott és kinyilatkoztatott.

(Óriási különbség van aközött, hogy Krisztust történelmi alakként érzelgősen kezeljük, és aközött, hogy felismerjük az evangélium kinyilatkoztatását. Ez a kegyelem misztériuma: Isten Krisztusban minket leplez le. Krisztusban összekapcsolt minket az idők kezdete előtt. Jézus nem szimplán egyénként halt meg. Ő a mi halálunkat halta meg, és mi vele együtt támadtunk fel.)

3:3 Heves vitáitok és megosztottságotok azt bizonyítja, hogy teljesen eltévesztitek az evangélium lényegét. Úgy viselkedtek, mint bármely más szellemileg nem megvilágosodott ember, aki vallásilag a kicsinyes pártpolitika megszállottja, miközben nem látja az üzenet lényegét.

3:4 Nem látjátok, hogy itt nem Pálról vagy Apollóról vagy bármelyik tanítóról van szó, akihez kapcsolódni szeretnétek? Nem azért vagyunk itt, hogy kijátsszuk az egyik hívőt a másik ellen, kétségbeesetten próbálkozva a szavazatotokat elnyerni, hogy csatlakozzatok a „csoportunkhoz". *(ApCsel 19:1)*

3:5 Apolló és én is ugyanabban a megbízatásban vagyunk: értetek vagyunk itt, hogy hatással legyünk a hitetekre, azért, hogy felfedezzétek magatokban Krisztust. Minden egyes ember egyformán meg van ajándékozva őbenne. *(Lásd a 21. és 22. verseket.)*

3:6 Azáltal ültettem, hogy az evangéliumot először én hoztam el hozzátok, majd Apolló megöntözte a magot, amikor szolgált benneteket. De Isten okozza azt, hogy a krisztusi élet lángra lobbanjon és kibontakozzon bennetek.

3:7 Ha nekünk csak annyit sikerült elérnünk, hogy a személyünkhöz kössünk benneteket, akkor valójában cserben hagytunk titeket. Az, aki ültet, nem fontosabb, mint az, aki öntöz. Ez nem rólunk szól, hanem arról, hogy ti magatokban felismerjétek Isten művét.
(A mi szolgálatunknak egyetlen célja van: feltárni bennetek Krisztust. Lásd Pál apostol sürgetését a Filippi 2:12-ben: „ne csak a jelenlétemben, hanem sokkal inkább a távollétemben fedezzétek fel a saját üdvösségetek teljes nagyságát: Isten viszi végbe az akarást és a cselekvést bennetek". Ennek a „saját üdvösségetek kimunkálásának" semmi köze sincs a bűntudathoz és az akaraterőre korlátozódó cselekedetek törvényrendszeréhez. Ez az Ő bennetek való munkálkodásának felfedezése energiával tölti fel a vágyatokat és a képességeteket, hogy kifejezzétek őt.)

3:8 Egyéni megbízatásunk nem helyezi az egyiket a másik fölé. Pontosan ugyanaz a küldetésünk, hogy ebben hogyan járunk, sikerrel vagy kudarccal, az csakis rajtunk múlik.

3:9 Isten munkatársai vagyunk. Ti vagytok Isten szántóföldje. Vagy más összefüggésben: ti vagytok az ő épülete, és az életetekre tervezett képnek ő az építésze és mérnöke.

3:10 Az ő kegyelme a képességeim egyetlen hivatkozási alapja. Az ő ajándéka minősít engem. A hit alapja, amelyet az életetekben lefektettem, ezt bizonyítja. Tehát a következő személy fokozottan ügyeljen arra, hogy azzal összhangban építsen, amit a kegyelem közvetít.
(Építőmesteri bizonyítványomat nem egyetemen szereztem kiválóságom jutalmaként. Egyedül a kegyelem határozza meg és inspirálja az újszövetségi szolgálatot.)

3:11 Jézus Krisztus az egyetlen alap. Semmi, amit bárki más taníthat, nem helyettesítheti őt.

3:12 Képzeljétek el az építőanyagok különbségét: az egyik aranyból, ezüstből és drágakövekből épít, míg a másik fából, szénából és szalmából.
(Összehasonlításképpen: a keresztről szóló tanítás és annak dicsőséges hatása egy hívő ember életében olyan, mintha aranyból, ezüstből és drágakövekből építkeznénk, míg e világ rendszerének a vallásos jó cselekedetekre és nem a hitre épülő bölcsessége olyan, mintha fából, szénából és szalmából építkeznénk, ami pusztán csak tüzelőanyag.)

3:13 Mindenki munkáját a valóságos életben kell próbára tenni. Nyilvánvalóvá lesz, mint fényes nappal, ahogy az aranyat a tűzben vizsgálják meg: amit megéltek, az vagy szalmaként fog elégni, vagy aranyként fog ragyogni.
(Az emberiség Krisztussal közös keresztre feszítésének és feltámadásának kinyilatkoztatása az evangélium aranya.)

3:14 Ha az, amit tanítasz, a kereszt sikerének kinyilatkoztatásán alapul, az az ellentmondások hevében is nyilvánvalóan bebizonyosodik.

3:15 Kétségkívül pusztító lenne látnotok, ahogy a munkátok gyümölcse füstté válik, még akkor is, ha közben azért a saját életetek megmenekül.

3:16 Ismerjétek fel, hogy az életetek Isten építménye! Az ő állandó lakhelyéül kialakított szentélye. Az ő Szelleme lakik bennetek.
(Testetek minden sejtjét úgy tervezte, hogy befogadja és kifejezze őt.)

3:17 Ahogyan a tűz elégetné a salakot, úgy Isten templomának minden tisztátalansága is megsemmisülne, hogy magát az emberi életet mint az ő állandó szentélyét megőrizze. *(Lásd a 15. verset.)*

3:18 Miért csapjátok be magatokat? Amit a zsidó közvélekedés szerint bölcsnek tartanak, az ostobaság. Nincs megalkuvás, ha bölcsességről van szó. Egyetlen bölcsesség számít, az, amit Isten tart bölcsnek, még akkor is, ha az a tipikus vallásos érvelés szerint bolondságnak tűnik. Inkább tartson a vallás nevetségesnek, mint bölcsnek.

(Isten bölcsességének dinamikája szerint a tény az, hogy zsidók és görögök egyformán Krisztusba vannak belefoglalva, és őbenne vannak meghatározva. Olyan ostobaságnak tűnik, hogy a kereszten Istennek meg kell halnia az emberiség halálával. Isten oly' gyengének tűnik elszenvedni ilyen sérelmet. Csakhogy a legbölcsebb tervek és a zsenialitás leghatalmasabb megnyilvánulásai sem képesek felfogni Istent, vagy versenyre kelni vele a kereszten, az ő leggyengébb pillanatában. [1Kor 1:24-25]. [Lásd még 1 Kor 1:30; 2:7-8])

3:19 Isten bölcsessége bizonyítja a világi bölcsesség ostobaságát. Az Írás feljegyzi, hogy Isten hogyan csapja be e világ bölcsességét.
(A Message fordításban a Jób 5:13-ban ez áll: „Összeesküvéseikben elkapja a mindentudókat – a szeméttel együtt kisöpri az összes szövevényes intrikát".)

3:20 Az Úr ismeri az emberiség üres vitatkozásaiban1 és párbeszédeiben megnyilvánuló eredménytelen2 értelemkeresést.
*(A **dialogismos1** szó úgy fordítható, hogy valaki önmagával tanakodik. A Zsoltárok 94:11-ben ez áll: „Az Úr ismeri az ember gondolatait, hogy azok hiábavalóságok". A **maten2** szó eredménytelen, sikertelen keresgélésnek fordítható.)*

3:21 Ezért senkinek sincs oka önmagával dicsekedni, mintha bármit is szerezhetne, ami ne volna már az övé. Mert mindaz, amit elnyerni kívántok, már a tiétek. (Lásd 1Korinthus 4:7) Így szól az Úr: „Ne dicsekedjenek a bölcsek bölcsességükkel, ne dicsekedjenek a hatalmasok erejükkel, ne dicsekedjenek a gazdagok gazdagságukkal, hanem aki dicsekszik, az dicsekedjék abban, hogy megért és megismer engem, hogy én vagyok az Úr, aki állhatatos szeretetet, igazságot és megigazultságot viszek végbe a földön, mert ezekben gyönyörködöm - mondja az Úr." *(Jeremiás 9:23-24)*

3:22 Nem nyertek meg semmilyen versenyt azzal, hogy Pál, Apolló vagy Kéfás közül kiválasztjátok a kedvenc tanítótokat. Ők már úgyis mind tihozzátok tartoznak. A világ a tiétek. Az élet és a halál a tiétek. Azzal, amivel most, ebben a jelen pillanatban rendelkeztek, már a jövőt is birtokoljátok.
(Még a halál sem veszélyeztetheti azt, amitek az életben már megvan. Lásd Róma 8:38-39)

3:23 Amennyire Krisztus elválaszthatatlanul Isten tulajdona, ugyanannyira ti is Krisztus tulajdona vagytok. Egyek vagytok övele.
(Jézus jóváhagyta, hogy az emberi nem Isten tulajdona. Lásd Zsolt 24:1; Máté 13:44 és Lukács 15-ben mindhárom példázat a tulajdonjogot ünnepli - nem veszhetsz el anélkül, hogy eleve hozzá ne tartoznál.)

4:1 Így kell ránk, az úgynevezett apostolokra tekinteni: mintha mi lennénk Krisztus kapitány fedélzetén az evezősök és a gépházban a felelősök. Isten misztériumainak kezelésével vagyunk megbízva.

(Az Egyház mozgatórugója az, hogy az evangélium által leleplezi az emberiség Krisztusban való egyesülésének misztériumát. A ***huperétész*** *alárendelt evezőst jelent, aki a trireme, quadrireme vagy quinquereme gályákon volt, és a legalsó padok egyikében evezett; azok, akik a legalacsonyabb rangú rabszolgák voltak, és gyakran az egész művelet legláthatatlanabb része. Nem bújunk díszes címek vagy lenyűgöző önéletrajzok mögé, hogy megpróbáljuk elnyerni a tapsotokat vagy pénzügyi támogatásotokat. Nem azért vagyunk itt, hogy lenyűgözzünk benneteket magunkkal. A mi megbízatásunk az, hogy lenyűgözzünk benneteket azzal, hogy mennyire teljesek vagytok Krisztusban Isten cselekedeteinek köszönhetően. [Lásd 1Kor 1:30; 2:6-9])*

4:2 Lehet, hogy a címünk nem lenyűgöző, de a munkánk a legjelentősebb. Emiatt a szolgálatunk megkérdőjelezhetetlenül tisztességes.

4:3 A szolgálatom tekintélyét nem az alapozza meg, hogy ti az életemet hogyan vizsgáljátok meg, de még csak nem is az, amit egy emberi bíróság keresztkérdései hoznának felszínre. Nem is az én saját feltételezésemen alapul.

4:4 Noha nem tudok semmiről, ami a lelkiismeretem ellen szólna, nem ezáltal vagyok felmentve. A lényeg nem az, hogy magam mennyire látszódom megigazultnak a saját szememben. Ártatlanságunkra az Úr ítélete az egyetlen hivatkozási alap.

4:5 Bármilyen ítéletet a kereszt fölé helyezni és az Úr eljövetelénél fontosabbnak tekinteni értelmetlenség. A teljesítményen alapuló megítélés ideje lejárt. Az ő eljövetele megvilágítja az összes rejtett misztériumot az emberiségnek Krisztus halálában és feltámadásában való belefoglalásával kapcsolatban (1 Kor 2:7-8) és leleplezi az ember szívének legmélyebb vágyát1. Ennek az evangéliumnak a hirdetése által (1Kor 5:4) jelenik meg ő, és ebben mindenki megjelenik Isten által. *(Nem szennyeződött be egy alacsonyabb rendű ítélettől. Az* ***apo*** *azt jelenti, hogy távol az emberiség ítéletének befolyásától. Ő minden nemzet vágya1. Minden nemzet vágyakozik valódi identitásának és valódi ártatlanságának megváltására. [Lásd Hagg 2:7; továbbá 1Kor 1:7 és 1Kor 2:7] Olyan bölcsesség szavait hangoztatjuk, amely időtlen korszakok óta csendben rejtőzött. Isten mesteri tervét feltáró misztérium, amellyel az emberben megválthatja dicsőségét.)*

4:6 Szándékosan alkalmaztam ezt magamra és Apollóra, hogy megmutassam nektek a hősimádat hiábavalóságát. Megversenyeztetni minket teljesen kiragadna abból az értelmezési keretből, amiben írtam nektek.
(Apolló és én is ugyanabban a megbízatásban vagyunk: értetek vagyunk itt, hogy hatással legyünk a hitetekre, azért, hogy felfedezzétek magatokban Krisztust. Minden egyes ember egyformán meg van ajándékozva őbenne. [Lásd 1Kor 3:5] Ezért senkinek sincs oka önmagával dicsekedni, mintha bármit is szerezhetne, ami ne volna már az övé. Mert mindaz, amit elnyerni kívántok, már a tiétek. [Lásd 1 Kor 3:21])

4:7 Hogyan maradhatna bármilyen ok a vitára vagy megkülönböztetésre, ha nincs bennünk semmi olyan, amit ne ingyen kaptunk volna? Ha pedig az, aki vagy és amid van, ajándék, és nem a jó viselkedésedért kapott jutalom, akkor a dicsekvésnek nincs semmi értelme.

4:8 Már átitatódtatok, szó szerint túlcsordulásig tele vagytok. Nem lehettek annál gazdagabbak, mint amennyire már azok vagytok. Nem Apolló vagy Pál miatt vagytok királyi családtagok, hanem amiatt, ami Krisztusban történt veletek. Ó, bárcsak tudnátok ezt, hogy együtt uralkodhassunk veletek!
(Nem vagyunk más rangban attól, hogy mi tanítottuk nektek az örömhírt. Ne próbáljatok tehát hősöket csinálni belőlünk, miközben ti magatokat egyszerű támogatókká és nézőkké alacsonyítjátok le! [Lásd még 1 Kor 1:30 és 2 Kor 10:12] Pál újra megerősíti azt az üzenetet, hogy mennyire teljesek vagyunk már Krisztusban, mint egyetlen hivatkozási pontunkban. Már nem a teljesség felé törekszünk, hanem a teljességből élünk. Az Ószövetség nyelve a „felé" volt. Az Újszövetség nyelve a „belőle". A régi azt mondta, hogy „tedd". Az új azt mondja: „Kész".)

4:9 Ha igazán tudni akarjátok, nincs semmi elbűvölő abban, hogy valaki apostol. Egyeseknek úgy tűnik, hogy Isten úgy állít ki bennünket, mint bohócokat a cirkuszban. A vallásos világ nevetség tárgyává tesz bennünket. Rólunk szólnak a legújabb pletykák a városban. Még a mennyei hírnökök is sajnálnak minket. És ha mégis bálványozni akartok minket, gondoljátok át újra dolgot. Mi nem osztogatunk autogramokat. És nem is vagyunk a kereszténység legújabb márkája. Halálos ítélet lóg a fejünk felett.

4:10 Krisztus miatt bolondnak tart minket a vallásos társadalom. Bolondságunk azonban csak egy célt szolgál: bebizonyítani nektek, hogy Krisztus a ti bölcsességetek. Gyöngeségünk arra jó, hogy meggyőzzön benneteket arról: Krisztusban van az erőforrásotok! Rossz hírünk a közvélemény szemében, hogy megérteti veletek: Krisztusban kitüntetett helyzetben vagytok!
(Ne engedjétek, hogy az, amit értetek szenvedünk, elvonja a figyelmeteket annak felismeréséről, hogy milyen bölcsek, erősek és megbecsültek vagytok valójában Krisztusban.)

4:11 Miközben ezt írom nektek, a saját életem elég ellentmondásosnak látszik. Arra gondolok itt, hogy amíg nektek azt mondom, milyen tökéletesek és fogyatkozás nélküliek vagytok már, addig én alig emlékszem arra, hogy mikor volt előttem utoljára rendes étel. Amint ezt írom, a szám ki van száradva a szomjúságtól, le vagyok vetkőztetve. Kékre-zöldre vagyok verve, és nincs hová mennem.

4:12 Kimerültséget érzek a fizikai munkámtól. Amikor az emberek sértegetnek minket, ügyelünk arra, hogy mi jót mondjunk róluk. Zaklatnak bennünket, de elviseljük azt.

4:13 Bántó híresztelések köröznek rólunk, de menekvést és vigasztalást1 lelünk az

igazi identitásunkban. Bűnbakoknak2 számítunk, a társadalom söpredékének. Ezzel szembesülünk nap mint nap.
*(A **parakaleo1** szó a para, a közelséget jelző, az egyesülésre utaló elöljárószóból és a kaleo, a névvel, családnévvel való azonosításból származik. A görögök a **katharmata2** kifejezést a bűnbakokra, a népért való engesztelésül feláldozott áldozatokra, sőt bűnözőkre is alkalmazták, akiket közköltségen tartottak el, hogy járvány vagy más csapás kitörésekor áldozatként felajánlhassák őket engesztelésül az állam bűneiért.)*

4:14 Nem szándékozom zavarba hozni benneteket. Mindezeket a dolgokat azért ajánlom figyelmetekbe, mert igen drága gyermekeim vagytok.

4:15 Míg számtalan tanácsadótok felügyelheti az életeteket, atyátok nincs sok. Mert Krisztus Jézusban az evangélium által én nemzettelek benneteket.

4:16 Éppen ezért sürgősen felszólítalak benneteket, hogy tükrözzétek az üzenetemet!

4:17 Ezért küldöm hozzátok szeretett fiamat, Timóteust. Ő sziklaszilárd a hitében. Emlékeztetni fog benneteket rám, közvetítve nektek különleges üzenetemet, amit minden helyen és minden egyházban hangsúlyozok, ahova csak ellátogatok.
*(Pál különleges hangsúllyal tanítja azt az üzenetet, melynek címszavai: „Krisztusban", „Krisztus bennetek" és „az ő befejezett műve". „Nincs más evangélium, az 'evangélium' címkéjű, úgynevezett keresztény termékek sokfélesége ellenére sem. Ha a törvény bármilyen kis nyoma megmarad, az nem jó hír, csupán vallásos emberek képzelgései, amik ellopnak Krisztus evangéliumából." [Lásd Gal 1:7] „Ez a szíve az evangéliumnak, amit hirdetek. Ez azzal kezdődött, hogy lelepleződött bennem a fiúság: Istentől származom. Ez felszabadított arra, hogy ugyanezt a fiúságot hirdessem a nem-zsidó emberekben is. Nem éreztem azonnali késztetést arra, hogy kikérjem azok véleményét, akik Krisztust csak mint egy történelmi alakot ismerték." A görög szöveg teljesen világos, „Tetszett az Atyának, hogy leleplezze a Fiát énbennem azért, hogy hirdessem Őt a nemzetekben!" Az **en emoi**, azt jelenti 'bennem', és **en ethnos**, a 'pogány nemzetekben', illetve a nem zsidó emberek sokaságában! Nem a pogányok 'között', ahogy a legtöbb fordítás mondja. Később, amikor Barnabást elküldték, hogy vizsgálja meg a görögök megtérését az ApCsel 11-ben, ahelyett, hogy a történteket jelentette volna a jeruzsálemi központnak, azonnal megkeresi Pált, tudva, hogy Pál evangéliuma annak a titoknak a lelepleződése, hogy Krisztus a nemzetekben van. [Lásd Kol 1:27]
Nem csoda hát, hogy azok a hívők voltak az elsők, akiket keresztényeknek, vagyis Krisztushoz hasonlóan Felkenteknek hívtak! Mert az Isten Fia, Jézus Krisztus, akit mi bennetek hirdettünk, Szilvánusz, Timóteus és én, nem volt Igen is, meg Nem is, hanem őbenne mindig Igen volt. [2 Kor 1:19])*

4:18 Tudom, hogy közületek némelyek azzal hencegnek, hogy az üzenetem és én magam csakúgy elporladunk a föld színén. Nem kívánhatjátok, hogy eltűnjek!

4:19 Az Úr szándéka szerint hamarabb jelenek meg, mint ahogy ti gondoljátok. Akkor

majd megtudjuk, hogy van-e bármilyen dinamika beszédükben.

4:20 Isten királysága, a krisztusi élet uralma a felhatalmazott életről szól, nem csak arról, hogy a kedvenc tanítótokat vagy az Írást idézgetitek.

4:21 Mit szeretnétek jobban? Ha a kezemben ostorral vagy ha szeretetteljes, szelíd lélekkel közelednék hozzátok?

5:1 A köztetek történt szexbotrány nyilvánosságra került: valaki azt mondta, hogy lefeküdt a mostohaanyjával. Ilyenfajta viselkedés még a társadalomban sincs megtűrve, nemhogy a hívők között.

5:2 És ti még hitvitákkal meg felekezetieskedéssel vagytok elfoglalva. Ez szívszorító. Ez a szégyenteljes helyzet azt a legsürgősebb hozzáállást kívánja meg, hogy világosan elhatároljátok magatokat ettől a viselkedéstől, egészen addig menve, hogy megszakítjátok a közösséget ezzel a személlyel.
(Az első négy fejezetben Pál nagyon világossá teszi azt, hogy ez az evangélium nem a bűn takargatására szolgál, hanem annak eltávolítására. Aki azt sugallja, hogy a kegyelem engedélyt ad a bűnre, az csak olajat önt a tűzre. [Lásd 1 Kor 3:12-15])

5:3 Habár nem vagyok veletek testközelben, szellemem jelen van e levél felolvasásakor. Mintha ténylegesen jelen lennék az összejöveteleteken, olyan ünnepélyesen biztosítalak benneteket, hogy már meghoztam az ítéletemet az Úr Jézus Krisztus nevében:

5:4 Amikor ti egymással találkoztok, akkor szellememben én is ott vagyok az Úr Jézus Krisztus velünk jelenlévő ereje által.

5:5 Az ilyen személyt engedjétek ki magatok közül, és adjátok át a Vádlónak1. A vádlás eméssze föl a testét annak a napnak világosságáig, amikor Jézus Krisztus kinyilatkoztatása feltárul őérte, hogy kiszabadítsa szellemét bűne csalárdságából. (*Gondoljunk Pál szívére a 2Kor 2:6-8; 10-11-ben: az ilyennek elég ez a többség általi büntetés. Inkább forduljatok felé megbocsátással és vigasztalással, máskülönben a túlzott szomorúság elhatalmasodhat rajta. Ezért kérlek titeket, újra erősítsétek meg a szeretetteteket iránta. Akinek megbocsátotok, annak én is megbocsátok. Amit én megbocsátottam, ha megbocsátottam valamit, az a ti érdeketekben történt Krisztus jelenlétében, hogy megakadályozzam a Sátánt1 [**satanas1**, vádló] abban, hogy előnyt szerezzen velünk szemben. Mert nem vagyunk tudatlanok a terveivel kapcsolatban. Az Efezusi 4:26-27-ben mondja: Még ha úgy is gondoljátok, hogy jogos kifogásotok van, ne hagyjátok, hogy a harag uralja a napotokat. Ha nem foglalkoztok vele azonnal, a bennetek lévő Krisztus hasonlatosságának fényében, a nap lenyugszik számotokra, és a napotok az elvesztegetett lehetőségek közé kerül, ahol a sötétség a*

*haragot használja fel arra, hogy bűnbe csábítson. Bármilyen bűn, amelyet eltűrtök, nyílt meghívás az Ördögnek. Ne adjatok neki felületet, ahonnan tevékenykedhet. [A **diabolos** szó vagy ördög, a **dia** + **ballo**, kidobáson át - lefordítva: a bukás miatt; bukott gondolkodásmód])*

5:6 Ha nem veszünk tudomást a kovász akár csak kis mennyiségű jelenlétéről, akkor az egész tésztát hamarosan átjárja a kovász. Így elveszik minden alapja annak, hogy dicsekedjünk azzal, hogy milyen jónak tűntek a dolgok.
(Lásd a Lukács 22:1 A pászka és a kovásztalan kenyér című jegyzetemet.)

5:7 Mivel Krisztust, a mi Pászka Bárányunkat már egyszer s mindenkorra feláldozták, a bűntudatosság régi kovásza, melyet a törvény tartott fenn, már alapjaiban el lett mozdítva. Egyedül ennek alapján vagytok képesek most végleg megszabadítani magatokat a bűnt megtűrő gondolkodásmód régi kovászától, ami a törvény rendszere alatt működtette a magyarázkodásainkat.
(Egy új márkanyelvet beszélünk: az új szövetség egy egészen új tészta, a Krisztusban eltörölt régi rendszer kovászának nyoma nélkül. A törvény által bevezetett és fenntartott gondolkodásmód. „Éppen e rituális áldozatok ismételgetésében a bűntudat inkább megerősödik, mintsem megszűnik." [Zsid 10:3] Isten tanúbizonysága az egyetlen meggyőződésem veletek kapcsolatban: Jézus Krisztus meghalta a halálotokat a kereszten. Másfajta megvilágításban nem láthatlak titeket. „Elhatároztam, hogy semmit sem ismerek bennetek, csak Jézus Krisztust, és őt megfeszítve." [1 Kor 2:2] A Zsidóknak írt levél 9:11-12 mondja: „Most azonban Krisztus nyilvánosan megjelent, mint a tökéletes sátor főpapja. A megjövendölt jó dolgok megérkeztek. Isten eredeti lakhelyének helyreállítása az emberi életben ismét lelepleződött. Főpapként a Szentélybe való belépési engedélyét nem a vadállatok vére biztosította. Az emberi nem nevében saját vérével szerzett bebocsátást. Csak egyetlen cselekedetre volt szüksége, hogy belépjen a kegyelem legszentebb Szentélyébe, és ott örök érvényű váltságot helyezett el. A megváltás tökéletességével bebiztosította, hogy semmiféle további áldozatra nincs szükség. Az általa biztosított megváltás tökéletessége nem igényel további áldozatot. Nincsenek fennmaradó tartozások. Nincs semmi, amit nekünk tennünk kellene, hogy súlyt adjunk annak, amit ő egyszer s mindenkorra beteljesített. Az egyetlen lehetséges papi tevékenység, amelyben most részt vehetünk, az, hogy folyamatosan áldozatot hozunk ajkaink gyümölcséből, hálát adva az ő Nevének. Nem véres verejték, hanem gyümölcs még az önfeláldozó tetteink is, az idő és a pénz odaszánása, és a többi, mindez csak az állandó hálánk gyümölcse.")

5:8 Életünk most a mindennapokban a Pászka ünneplésének meghosszabbítása – a szüntelen ártatlanságból lakomázva. A régi bűntudat vezérelt rendszert, a kovászos gondolkodásmódot, amely mindig előráncigálja és megtűri a bűnt, felváltja kovásztalan ártatlanságunk megértése, mint amikor a gyémántot a nap sugaraiban megvizsgálják1, hogy megerősítsék hibátlan épségét.
*(A **elikrineia1** szó azt jelenti, hogy a nap sugaraiban vizsgálják.)*

5:9 Amikor azt írtam nektek, hogy ne kapcsolódjatok a paráznákhoz,

5:10 azt egyáltalán nem úgy értettem, hogy magatokat távol kellene tartanotok a világi emberektől. Ha el kellene kerülnötök az erkölcstelen, kapzsi, tolvaj és bálványimádó személyekkel való érintkezést, akik az önmagukról alkotott torz képet imádják, akkor el kellene menekülnötök a bolygóról.

5:11 Amit mondok, az az, hogy bárki, aki testvérként viselkedik, miközben tovább folytatja az ő régi, tipikusan parázna, kapzsi, bálványimádó, emberekkel erőszakoskodó, részegeskedő és tolvaj életstílusát, azzal nyilvánvalóan még ugyanahhoz az asztalközösséghez se ül le veletek együtt.

5:12 Nem az én dolgom, hogy az egyházon kívül levők viselkedéséről beszéljek. Felelősségteljes véleményt azok viselkedéséről alkotunk, akik a mi sorainkon belül vannak.

5:13 Ismerjük Istennek a világról alkotott ítéletét, miszerint Krisztus keresztje kizárta az összes lealacsonyító identitásképzést. De ebben az esetben azt mondom, hogy határozottan kell fellépnetek a köztetek lévő bajkeverőkkel szemben. *(A bűnösök nem azért vonzódtak Jézushoz, mert megalkuvó szabályokat vezetett be. Valami olyasmit, hogy „semmi baj, ha vétkezel, csak ne kapjanak el, vagy próbálj meg kevesebbet vétkezni". Ehelyett az ő személyében lelepleződve visszatükröződött a valódi származásuk, az eredeti identitásuk és a hiteles ártatlanságuk épsége. Tudták, hogy a hazugságnak, amelyet identitásukként éltek, nincs ereje saját lelkiismeretük visszhangjával szemben. Jézus nem azt mondta, a prostituáltnak, hogy „Menj, és kevesebbet vétkezz!", hanem azt mondta neki, hogy „Menj, és többé ne vétkezz!" Jézus tudott valamit az életünkre tervezett képről, amit mi szem elől tévesztettünk. Amit feltárt, azt meg is váltotta.)*

6:1 Aggaszt engem, hogy ti még azt fontolgatjátok, hogy a közösségeteken belüli vitákat a törvény embere döntse el, miközben ezeknek az úgynevezett „bíráknak" fogalmuk sincs a Krisztusban kapott megigazultságunk alapjáról. *(Most Pál bevezető szavait tartsd az elmédben a 1Kor 1:2 szerint: Ezt az írást Isten korintusi eklézsiájának címezem. Vissza lettetek állítva a rátok tervezett eredeti kép harmóniájába, szentté téve Krisztus Jézusban. Nem csoda hát, hogy szenteknek neveznek benneteket. Kapcsolatban vagytok mindazokkal, akik mindenütt és minden helyen felfedezték igazi identitásukat Jézus Krisztusban. Ő ennek az egyesülésnek a feje. Az ő neve kapcsol össze bennünket egymással egy világméretű családban. Lásd Jel 14:10 és 1Kor 1:30)*

6:2 Felfedezve azt, hogy milyen alapvetően megszentelt minket Isten Krisztusban (1Kor 1:30), most mi képviseljük az igazságos ítélkezés alapelvét, amellyel az egész világot meg kell ítélni. Hogyan is vonakodhatnánk a saját sorainkban egy jelentéktelen ügy eldöntésétől?

6:3 Ha a ránk bízott ítélkezés még a szellemi birodalomra is kiterjed, ahol égi hírnököket kell megítélnünk, mennyivel súlyosabb megítélése van a napi ügyek eldöntésének?

6:4 Mivel teljesen felkészültek vagytok az ilyen dolgok megítélésére a kegyelem evangéliumának világosságában, miért vesződtök olyan emberek bevonásával, akik e világ mércéi szerint ítélkeznek?

6:5 Úgy értem, hogy ez a leginkább zavarba ejtő. Több igazságosságot vártok a világtól, mint a saját családotoktól? Nincs köztetek egyetlen bölcs ember sem, aki képes megoldani a házon belüli vitákat?

6:6 Látjátok, milyen bolondság lenne a barátoknak pereskedni egymással és az igazságot leszűkíteni egy olyan rendszerre, amely hitetlenségen alapszik! *(Egy olyan rendszer a cselekedetek törvényén és a személyes teljesítményen alapszik, nem pedig a kereszt befejezett művébe vetett hiten.)*

6:7 Még ha az egyik meg is nyeri az ügyet, ez veszteség az egyházra nézve. Miért nem tűritek el a hibát? Az messze nagyobb győzelem, ha ti inkább megcsalást szenvedtek el és azt elfogadjátok örömteljesen, mint hogy megküzdenétek a jogotokért, hogy bizonyítsátok a ti nézőpontotokat.

6:8 Semmi sem fog változni azáltal, hogy e világ bölcsességét engeditek érvényre jutni az ítélethozatalban. Az igazságtalanság és a becsapás csak tovább fog terjedni soraitokban, mint a rák.

6:9 Másokkal való összhang nélkül1 élni nem tükrözi Isten királyságában való társörökösi részesüléseteket. Az emberek bántalmazásának egész ügye idegen az életünkre tervezett képtől, és nem illik hozzátok. Miért éljetek hazugságban2? Tárgyként3 árusítható kéjnek tekinteni az embereket csak a bálványimádás4 egy másik formája. Titkos szeretőt tartani5 ugyanaz a megtévesztés. Miért színlelitek magatokat annak, akik nem vagytok, megtévesztő öltözködéssel6, mint ahogy egy színész eljátszik egy szerepet, finom, királyi ruházkodással, csak azért, hogy másokat kihasználjatok7 anyagilag vagy szexuálisan?
*(A ἄδικος **adikos1** szó, az **a**, tagadó és δίκη **dikay**, két egymásban hasonlatosságot találó félből - a megigazultság, dikaiosune szó törzse -, ahol Diké az igazságosság azonos nevű görög istennőjére emlékeztet, akit jellemzően mérleggel a kezében ábrázolnak. Így - szinkronban a másikkal. A πλανάω **planao2** szó a πλάνη csalásból - hazugságban élni. A πόρνος **pornos3** szó a πέρνημι pernēmi szóból: árucikként eladni [különösen a „pornó/szex-iparban". A bálványimádás szó, ειδωλολατραι **eidoolotarai4**, pontosan arra utal, amit az emberiség a kertben elveszített - az Elohim tükörképének és hasonlatosságának tudatát. A bálványimádás azt jelenti, hogy az emberiség hasztalanul keres egy saját maga által készített pótképet. [Lásd ApCsel 17:29] A μοιχός **moichos5** szó, házasságtörés - titkos szeretővel*

*rendelkezni. A **malakos6** finom ruházat, ismét egy olyan szó, amelyet csak itt használnak, és két olyan utalásban, amelyek mindkettő Keresztelő János ruházatának ellentétére utal. Lásd Mt 11:8 és Lk 7:25. Keresztelő János ruházata bizonyosan nem a legújabb, finom divat szerint készült, amelyet egy királyi palotában vagy más, valakinek a fontosságát és sikerét jelképező, bőséget képviselő helyen viseltek. Ismétlem, az **arsenokoites7** szót csak Pál használja az Újszövetségben, és a 9. és 10. versben rögzített kijelentés kontextusában nem a „homoszexualitásról", hanem a szexuális kizsákmányolásról beszél. „Az arsenokoites szóra vonatkozó kevés, Biblián kívüli hivatkozásban az adott kontextus azt diktálja, hogy a szemantikai tartomány a „gazdasági kizsákmányolás valamilyen szexuális eszközzel". Inkább a [férfi] mások szexuális és gazdasági uralmára utal. Más szóval, ismét nincs elegendő nyelvi vagy történelmi bizonyíték arra, hogy a **arsenokoites7**-t „homoszexuális"-ként fordítsuk, és így a két NT-vers, amely ezt a kifejezést használja, könnyen értelmezhető „szexuális kizsákmányolás"-ként. [Dale B. Martin])*

6:10 A lista folytatódik, a pénzre sóvárgó1 emberek veszélyesek. Azt gondolják, semmi sem számít csalásnak2 az üzleti életben, vagy a házasságban. Oly sokáig cselekedtek így, hogy ez már egy függőséggé3 vált bennük. Olyan, mint kórosan iszákosnak lenni. Akkor ott vannak még azok, akik gyalázkodó sértegetéseket4 hánynak mindenfelé – mások jó hírnevét becsmérléssel megkárosítják. Ők olyanok, mint a ragadozók5 egy vadászaton. Ezek a dolgok egyáltalán nem tükrözik Isten királyságának közösségét.
*(A κλέπτης **kleptes1** szóból származik a magyar kleptomániás szó. Szintén a πλεονέκτης **pleonektes2** szóból származik valaki, akinek a kapzsisága soha nem elégül ki. [Lásd 1Kor 5:10-11] Aztán a μέθυσος **methusos3** szó, a krónikus ivó - az erős italok rabja. A λοίδορος **loidoros4** szó gyalázkodó beszédet jelent. A ἅρπαξ **harpax5** szó pedig bestiális ragadozót jelent. Lásd Jel 17:18. Az asszony, akit láttál, az a nagy város, amely a föld királyain uralkodott. [Babilon város prostituált társadalma áll szemben Krisztus menyasszonyával, mint az Új Jeruzsálemmel. Ahogy Babilon a Jelenések könyvének szimbolikus nyelvén nem város, hanem egy „bukott", eltorzult gondolkodású társadalom; úgy az Új Jeruzsálem sem város, hanem az emberiség megváltott társadalma. Krisztus menyasszonya.])*

6:11 Néhányotoknak köze lehet ahhoz az életstílushoz, de nézzétek meg magatokat most! Meg lettetek tisztítva, totális harmóniában, szentségben helyreállítva és megigazulttá téve. Az Úr Jézus neve kijelenti a megváltásotokat. Isten szelleme valósítja meg az üdvösséget bennetek.
(1Kor 1:30; 1Kor 2:2 Továbbá Ef 4:22-23 Csakúgy, mint egy színész, aki köpenyt viselt egy bizonyos szerephez, amelyet értelmeznie kellett. A hamis identitás már nem meghatározó.)

6:12 Szabadon megtehetem, amit akarok, de ha az, amit csinálok, nem helyénvaló, tartózkodom attól, hogy megtegyem, és nem hagyom, hogy hirtelen ötletek csapdába ejtsenek.

6:13 Az ételre és a nemi egyesülésre irányuló étvágyatok nem határoz meg benneteket.

Az életetek Istenre szabott. Úgy illeszkedtek őhozzá, mint a kesztyű. Ő betölti legmélyebb vágyódásaitokat.
(*„Ismeritek a régi mondást, 'Először azért eszel, hogy élj, és aztán azért élsz, hogy egyél?' Nos, igaz lehet, hogy a test csak egy ideig való dolog, de ez nem ürügy arra, hogy a testeteket étellel tömjétek meg és a szexben elkényeztessétek. Mivel a Mester megtisztel benneteket a testtel, tiszteljétek meg őt a testetekkel." - Message fordítás. „De nem mondhatjátok azt, hogy a fizikai testünk a szexuális promiszkuitásra lett megalkotva. Istennek lett teremtve, és Isten az, aki a válasz a mi legmélyebb vágyódásainkra." - Phillips fordítás)*

6:14 Isten drámai módon feltárja azt az értéket, amit az emberi testbe helyezett, azáltal, hogy Jézus halálból való feltámadásával minket is feltámasztott.
(*A hit látja azt, hogy őhozzá kapcsolódtunk a halálában és vele élünk az ő feltámadásában. Mindenki számára világosan látható, hogy a halál az ő feltámadásában elveszítette uralmát Krisztus fölött. Nem szükséges még egyszer meghalnia, hogy valami újabb állítást ismételten bebizonyítson.)*

6:15 Ez azt jelenti, hogy a testetek tagja az övének, ami abszurddá teszi még a gondolatát is annak, hogy az ő testét szexuális kicsapongásba vonjuk be.

6:16 A szex sokkal többet foglal magába, mint két test egyesülése. Az Írás beszél a két élet eggyé válásának megszentelt egyesüléséről. Hogyan alacsonyíthatjuk le ezt a megszentelt egyesülést bujálkodásra?
(*A szex több mint pusztán bőr és bőr érintkezése. A szex sokkal inkább spirituális misztérium, mintsem fizikai tényszerűség. - Message fordítás)*

6:17 Az ővele való egyesülésünkben egy szellem vagyunk az Úrral.

6:18 Meneküljetek a paráznaságtól! Minden szexuális bűn az emberi test szentsége elleni erőszak és úgy megsebzi az egyén lelkiismeretét, mint egyetlen más bűn sem.
(A kísértéstől úgy menekülhetsz meg a legkönnyebben, ha nem felejted el, hogy ki vagy.)

6:19 Nem ismeritek fel, hogy a testetek eleve Isten Szellemének megszentelt kegyhelye, bennetek visszhangozva? Nem ti vagytok az életetek egyedüli tulajdonosai.

6:20 Megvásárolt és kifizetett emberek vagytok. Mindannyian az övé vagytok. Éljétek az életeteket annak tudatában, hogy mennyire megfizethetetlen árkategóriában vagytok! Istent látjátok vendégül a bőrötökben.
(Lásd 1Péter 1:18 Világosan látható, hogy ki lettetek váltva az atyáitoktól örökölt hiábavaló, bukott gondolkodásmódból, nem saját munkátok érdemeként, az arany és ezüst változékony értéke vagy a vallásos erőfeszítések valutája szerint, 1Péter 1:19 hanem Krisztus felbecsülhetetlen vérével. Ő a legvégső áldozat. Szeplőtlen és hibátlan. Ő teszi teljessé a prófétai képet. [Őbenne Isten az ítélkezés törvényének legradikálisabb bűnbaknyelvén beszél, és egy

halott és fölösleges rendszer legvégső lezárását hozza. A Zsoltárok 40:6-7 egyértelműen kimondja, hogy Isten nem követel áldozatokat vagy felajánlásokat. Jézus az Isten Báránya.) Lásd a Mirror kommentár többi részét 1 Pét 1:19-21 Szintén Máté 13:44; Zsid 6:16-17)

7:1 Nekem szánt írásotokban a házasságról kérdeztetek.

7:2 Az a tény, hogy én nem vagyok házas, nem azt jelenti, hogy a házasság ellen vagyok. Ahol egy férfi kötődik a feleségéhez és a nő őhozzá, ott mindketten szexuális értelemben biztonságban vannak.

7:3 A házasság ideális környezetet biztosít a férj és a feleség számára, hogy kölcsönösen megbecsüljék egymást.

7:4 A feleség a férjéhez tartozik és a férj a feleségéhez. A testük már nem a sajátjuk.

7:5 Közös megegyezéssel dönthetnek úgy, hogy a testi érintkezéstől tartózkodnak, egy imádságra és böjtre szánt különleges időszak miatt. Nem túl sok időre, mivel ez kísértésre adhat alkalmat.

7:6 Nem hozok szabályokat a házasságról. Ez egyszerűen a kérésetekre adott tanácsom.

7:7 Mindenkinek ajánlhatnám a saját életpéldámat. Mégis arról vagyok meggyőződve, hogy az élet ajándék, akár egyedülálló, akár házas valaki.

7:8 A nem házasoknak ugyanaz a tanácsom, mint azoknak akik elveszítették a társukat: a lehető legjobb megmaradni egyedülállónak, úgy, mint én is.

7:9 Ismétlem, nem törvényt akarok adni. Sokkal inkább a házasság kihívásaival érdemes szembenézni, mint a vágytól égni.

7:10 A válással kapcsolatos kérdéseitekre azt mondom, hogy erőteljesen ellenzem ezt az elképzelést, és ez nem pusztán az én tanácsom, ez az Úr rendelése.

7:11 Ha a feleség elhagyja a férjét, nem házasodhat meg újra. Egyetlen lehetősége a férjével való megbékélés lenne. Ebben az esetben a férj nem utasíthatja el őt.

7:12 Annak a testvérnek, aki a hitetlen feleségéről kérdezett, azt tanácsolom, hogy maradjon mellette addig elkötelezetten, amíg az is kész ővele együtt maradni. *(Hitetlenség: nem hiszik el magukról az Isten kegyelmének evangéliumában kinyilatkoztatott igazságot. [1Kor 1:30])*

7:13 Ugyanaz a helyzet, ha az asszony hitetlen férjjel él együtt. Ha ő szeret veled lenni, nincs okod elválni tőle.

7:14 Elvileg a hitetlen férj megszentelődik a felesége hite által, a hitetlen feleség pedig a férje hite által. Ha ez nem így lenne, akkor a gyermekeitek megfertőződnének a hitetlen társ által. Ők mégis tiszták az egyik szülőjük hite által. Az egyén hite az egész családra áldást hoz.
(A hit nem zár ki. Isten hite magába foglal.)

7:15 De ha mégis elválni kíván a hitetlen fél, akkor legyen úgy. Inkább legyen békesség, mint egy erőltetett barátság.

7:16 Hamis barátságban lenni nem méltó, még ha van is arra lehetőség, hogy társadat megnyerd az Úrnak.

7:17 Isten mindegyikünkkel egyesével különlegesen és egyénileg foglalkozik, és a körülményeinktől függetlenül kapcsolódott hozzánk. Ő határozza meg és teszi teljessé az életeteket, nem a társatok, vagy annak hiánya. Nemcsak azért mondom ezt, mert a ti különleges kihívásaitokkal kapcsolatos kérdéseitekre válaszolok, hanem mert ugyanerről az alapelvről vagyok meggyőződve az összes egyházban.

7:18 A körülmetéltség vagy annak hiánya nem határoz meg benneteket. Krisztusban egyáltalán nincs jelentősége a zsidó vagy a pogány örökségeteknek, és nem is lehet soha többé aszerint címkézni benneteket.
(A kaleo szó azt jelenti, hogy névvel azonosítani; családnévvel nevezni)

7:19 Egyébként a parancsolatokat úgysem tudtátok betartani, akár körülmetéltek vagytok, akár nem.
(Tehát ha a körülmetéltség nem használt semmit, amikor még a törvény alatt kerestétek a megigazulást, hogyan lehetne akkor most bármi haszna a hit általi megigazultság megértésében?)

7:20 Nem azok vagytok, amit az előmeneteletek vagy a munkaköri leírásotok mond rólatok.

7:21 Még ha a legalacsonyabb rangú rabszolgák is voltatok korábban, az semmit sem változtat a ti igazi identitásotok méltóságán. Nem arról beszélek, hogy ne törekedjetek előléptetésre. Mindenképp fogadjátok el, ha az megadatik nektek. A lényeg, amire rá akarok mutatni, hogy Krisztusban egyformán szabadok vagytok, akár rabszolgák, akár szabadok vagytok a társadalomban, mint főnök vagy alkalmazott.

7:22 A társadalom megcímkézhet benneteket, mint egy rabszolgát, de Krisztus feltárja,

hogy milyen szabadok vagytok valójában. Ismétlem akkor, hogy a társadalomban lehettek akár úgynevezett „szabad személyek” is, de Krisztusban megkötözött rabszolgák vagytok.

7:23 Nem vagytok eladók. Isten váltságdíjat fizetett a szabadságotokért, most pedig szeretetének uralmához kötöz benneteket. Az életetek fölötti tábla azt mondja: ELADVA.
(Nem vagy eladó a teljesítmény és a cselekedetek törvényének vallásos rendszerén alapuló jóváhagyás számára.)

7:24 Mi ugyanahhoz a háztartáshoz1 tartozunk. Minden egyes ember Istentől származik és őtőle való a családneve2. Ez a mi igazi vérvonalunk, maradjunk3 is meg abban megalkuvás nélkül.
*(Testvérek, **adelphos1**, ami azt jelenti, hogy ugyanabból az anyaméhből származunk. A **kaleo2**, azt jelenti, hogy családnév, és para3, olyan elöljárószó, amely a közelséget jelzi, egy hatásszférából kiinduló dolgot, a lakóhelyi egységre utaló utalással, hogy szerzőjétől és adójától származik, származik, azt a pontot jelöli, ahonnan egy cselekvés ered, bensőséges kapcsolat.)*

7:25 A kérdésetekkel kapcsolatban, miszerint a fiatal, nem házas emberek tartózkodjanak-e a házasságtól, vagy sem, amiatt az idő miatt, amivel szembenézünk, nincs különleges iránymutatásom az Úrtól, de újra bízhattok a jó tanácsomban. Isten irgalmából én személy szerint nem tervezek megházasodni.

7:26 Ezek miatt a különösen szorongató idők miatt azt mondanám, hogy jó dolog megmaradni egyedülállónak és függetlennek.

7:27 Tehát a tanácsom az, hogy ha már kapcsolatban vagy valakivel, ne lépj ki belőle, és ha független vagy, ne törekedj párkapcsolatra!

7:28 Egyáltalán nem rossz megházasodni. Mindaz, amiről beszélek, annyi, hogy a házasság különleges kihívásokkal jár az amúgy is nehéz időkben.

7:29 Ezen idők sürgőssége kölcsönös áldozatokat kívánhat azoktól, akik megházasodnak, például azt, hogy a közös időt feláldozzák más prioritásokért.

7:30 Még a legszemélyesebb terünket is elfoglalja az öröm és a bánat. Nem hagy időt nektek, hogy a saját érdeklődési körötöket és a javaitokat kényeztessétek. Ha éppen valamit vásároltok, úgy tegyétek, mintha az sosem lenne a tiétek.

7:31 Ne támaszkodjatok túlságosan e világ törékeny gazdasági struktúráira! Ma még itt vannak és holnapra eltűnnek.

7:32 Véleményem szerint a nem házas emberek egyszerű életet élnek, teljes odaadással

az Úrnak, bármilyen figyelemelterelés nélkül.

7:33 Eközben a házas ember szembe ütközik az összes tipikus otthoni kihívással, melyek elszívják a figyelmét felesége iránt, valamint az ő élvezetei és igényei iránt.

7:34 Ugyanez a helyzet a nők esetében is. A nem házas nő osztatlan figyelmet szentelhet az Úrnak, bármilyen érzelmi vagy testi házastársi kötelezettség nélkül.

7:35 Igazán azt kívánom nektek, hogy az Úrnak a szívetekben odaszánt figyelemmel egy csodaszép életet éljetek, bármilyen figyelemelterelés nélkül, mely csapdába ejtene benneteket!

7:36 Ha egy férfi el van jegyezve egy fiatal lánnyal, és úgy érzi, hogy nem akarja megvárni, hogy a lány idősebb legyen a házasságkötésre, akkor menjenek és házasodjanak meg, nincs semmi gond ezzel.

7:37 De ha úgy dönt, hogy inkább vár, akkor szabadon megteheti, amit szívében elhatározott.

7:38 Személyes meggyőződésem az, hogy egyedül maradok, de egyáltalán nem ellenzem a házasságot.

7:39 Amíg a férj életben van, a feleségét a törvény kötelezi arra, hogy vele maradjon. Ha meghal, akkor magától értetődő, hogy szabad mással összeházasodnia, amint őt erre az Úr vezeti.

7:40 Persze a véleményem az, hogy nem szabadna ismét megházasodnia. *(Nyilván Pál tanácsa tipikusan annak az agglegénynek a gondolata, aki úgy érzi, hogy igazolnia kell azt a döntését, hogy egyedülálló marad. [Lídia és én most már több, mint 40 éve vagyunk együtt, és semmiképpen sem tartjuk úgy, hogy az egymás iránti elkötelezettségünk elvonja a figyelmünket az Úrtól. Épp ellenkezőleg, ez a leginkább ajánlott, csodálatos élet. 2014 augusztusában.] Pál ugyanezeket a dolgokat mondja a Timóteusnak szánt levelében, amiket itt a 7. és 8. fejezetekben írt, figyelmeztetve őt azokra, akik tiltják a házasságkötést és tartózkodnak azon ételek élvezetétől, melyeket Isten azért teremtett, hogy hálaadással fogadják, akik elhiszik és ismerik az igazságot. Mert Isten minden teremtménye jó, és semmi sem elvetendő, amit hálaadással fogadunk. [1 Tim 4:3-4] Nyilván ezek az ügyek ellentmondásosak voltak abban a korban.)*

8:1 Arról is kérdeztetek engem, hogy a hívőknek szabad-e enni a bálványoknak felajánlott ételből. Szabadok vagyunk a saját meggyőződésünkhöz ragaszkodni, hogy

mit együnk vagy mit ne. De végső soron ez nem arról szól, hogy ki nyeri meg a diétáról szóló vitatkozást, hanem az emberek iránti szeretetről.

8:2 Hagyjátok, hogy a szeretet határozza meg a meggyőződéseteket és ne pusztán az észbeli tudás!

8:3 Istent és embertársaitokat szeretni olyan könnyű, ha megértitek, hogy Ő ismer benneteket. Engedjétek, hogy Isten rólatok való ismerete lelkesítse bennetek a szeretetet őiránta és embertársaitok iránt!

8:4 A bálványoknak felajánlott étel evése körül zsivajt csapni éppen a bálványokat helyezi előtérbe indokolatlanul. Azok semmitérők, tehát miért csináljunk valamit a semmiből? Mi tudjuk, hogy csak egyetlen Isten van, és hogy neki nincs versenytársa.

8:5 Sok szó esik más istenekről és démonikus erőkről, melyek a földön és a mennyei birodalomban munkálkodnak. Nyilvánvalóan úgy tűnik, hogy az embereknek a beléjük vetett hitéből és a róluk szóló beszélgetésekből kapnak felhatalmazást. Így hát valóban az látszik, hogy sok isten „uralkodik" az emberek fölött.

8:6 Ez nem teszi őket Isten versenytársává. Mi tudjuk, hogy számunkra csak egyetlen Isten van, aki mindennek a forrása. Csak egyetlen hatalom van, az Úr Jézus Krisztus. Minden dolog őmiatta létezik. Az egész létünket neki köszönhetjük. Egyedül ő ad összefüggést és támpontot az életünkhöz.

8:7 Azonban nem mindenki ismeri fel ezt. Van néhány hívő, akik meg vannak győződve arról, hogy a bálványok valóságosak, így számukra hatalmas lelkiismereti terhet jelent, ha azt hallják, hogy azt mondjuk, a bálványoknak felajánlott ételek fogyasztásával nincs semmi gond.

8:8 Az étkezési szokásotok biztos nem javítja az Isten előtti megítéléseteket, akár esztek húst, akár nem.

8:9 Nem az a lényeg, hogy mennyire érzitek jogosnak azt a szabadságot, hogy azt egyétek, ami csak tetszik nektek, hanem az, hogy mennyire figyeltek oda arra, hogy ne legyetek buktató más számára.

8:10 Ha valaki, aki példaképként néz fel rátok, azt látja, hogy ti egy templomi rituálén esztek, ahol a húst nyilvánvalóan feláldozták a bálványoknak, akkor a ti szabadságotok alkalmat adhat arra, hogy ez a személy a bálványimádás csapdájába essen.

8:11 Tehát a ti „felsőbbrendű tudásotok" valakinek a romlását okozza, akiért Krisztus meghalt.

(Te arra befolyásolsz valakit, hogy lecserélje a Krisztus áldozatában megtalált új hitét, hogy ismét részévé váljon a zsidó törvények elavult és felesleges rendszerének és az állatáldozatok pogány imádatának.)

8:12 Úgy gondolhatjátok, hogy érvényes érvelésetek van az álláspontotok igazolására, de közben a testvéretek lelkiismeretét kékre-zöldre veritek, annak felismerése nélkül, hogy Krisztus ügyét sebesítitek meg.

8:13 Inkább megtartóztatom magam a húsevéstől, nehogy testvérem megbotránkozását kockáztassam.

9:1-6 Úgy tűnik, különböző szempontok alapján ítélik meg a mi szolgálatunkat. Úgy tűnik, hogy néhány apostolnak olyan szabadságjogai vannak, amelyek másoknak nincsenek. Ami az étrendjüket, az anyagi ellátásukat, valamint azt a fényűzést illeti, hogy a feleségük elkísérheti őket. Köztetek magasabbra lenne rangsorolva Kéfás és Jézus testvérei, mint Barnabás és jómagam? Mit mondanátok az irányotokban végzett küldetésem értékelésére? Biztos nem szólhat ellenem a mi Mesterünkkel, Jézus Krisztussal való szemtől szembe találkozásomat követő élménynek és a felétek nyújtott szolgálatom gyümölcsének ténye? Az a tény, hogy szemtől-szembe találkoztam a mi Mesterünkkel, Jézus Krisztussal, majd ezt követte számotokra a szolgálatom hatása és gyümölcse, biztosan nem számíthat ellenem!

9:7 Képzeljük el, hogy egy zsoldos a saját költségén menne a háborúba. Gondolom, ez mennyire abszurd lenne. Mégis szinte magától értetődő, hogy Barnabásnak és nekem magunknak kell megkeresnünk a kenyerünket, hogy ne terheljük azokat az embereket, akiknek közösséget alapítottunk, és a hitüket is nap mint nap tápláljuk.

9:8 Bárki, aki szőlőt ültet, ingyen eszi a gyümölcsét. Ugyanígy a pásztortól se várja senki, hogy fizessen a tejivásért.

9:9 Vagy ez csak a saját elképzelésem? Ha ragaszkodtok a szentírási bizonyítékokhoz, még Mózes törvénye is azt mondja, hogy a gabonát taposó bikának nem szabad bekötni a száját!

9:10 Ha Isten így törődik egy ökörrel, képzeljétek el, mennyivel inkább gondot visel rátok! Ebben az Írásban Mózes bizonyára többre gondolt, mint pusztán az ökrökre. A gazda a szántással csak az idejét pazarolná a szántóföldjén, ha nem részesülne az aratásból. Miközben az ökör még a kukoricát taposta, a gazda már örömteljesen számított a kenyérre.

9:11 Így tehát a szellemi magvetés átfordul az anyagi aratásba.

9:12 Míg mások ezt az előnyt élvezik, miért lenne rossz az, hogy mi ugyanúgy osztozzunk abban? Nem használtunk ki benneteket. Mi inkább hiányt szenvednénk el, semmint a jogainkhoz ragaszkodjunk, és eközben azt okozzuk bennetek, hogy a figyelmetek elterelődjön Krisztus evangéliumától.

9:13 Közismert, hogy azok az emberek, akik a templomi szolgálattal vannak elfoglalva, azt eszik, amit ott feláldoznak.

9:14 Ugyanez az alapelv érvényes azokra is, akik az evangéliumot hirdetik. És ez nemcsak valakinek egy jó elképzelése, hanem az Úr rendelése.

9:15 Nem azért írok nektek ezekkel a dolgokkal kapcsolatban, hogy bármiféle kötelezettség alá vonjalak benneteket. Éppen ellenkezőleg, nagyon világos akarok lenni ebben: a tény az, hogy azért teszem másképp a dolgokat, senkitől sem várva, hogy a szolgálatomért fizessen nekem, hogy sürgősen hangsúlyozzam azt, hogy bárkinek a lehetséges kifogása okafogyottá váljon azon a téren, hogy nekem leuraló szándékaim lennének. Halálosan komolyan gondolom ezt az evangéliumot.

9:16 Azért élek, hogy hirdessem az evangéliumot. Ez teljesen felemészti a létemet. A ti pénzetek semmi változást sem okoz nekem, mivel ez az evangélium a hátam mögé csavarta és leszorította a karomat. Valójában az életem szörnyen lealacsonyodna, ha nem nem lenne lehetséges, hogy a jó hírt hirdessem.

9:17 Ha ez nálam pusztán az előmenetel ügye lenne, akkor felbérelhettek vagy éppen eltávolíthattok engem. De én nem vagyok eladó. Engem a meggyőződés heve vett alkalmazásba.

9:18 Tehát mi is a hasznom ebben, kérdezhetnétek? Felbecsülhetetlen az öröm, hogy költség nélkül hirdethetjük Krisztus evangéliumát. Nem, én se magamat, se mást nem csapok be azzal, hogy lemondok a prédikátori jogaimról.

9:19 Tehát ebben az értelemben szabad vagyok mindenki elvárásától vagy irányításától. Mégis önként minden ember rabszolgájává tettem magamat. Ez felülmúl minden más motivációt, hogy befolyásoljam az embereket.

9:20 A zsidóknak olyan vagyok, mint egy zsidó, hogy megnyerjem őket. Törvénytudónak álcázom magam, hogy megnyerjem azokat, akik a törvény alá szorultak.

9:21 A pogányoknak, akik nem törődnek a zsidó érzelmekkel, olyan lettem, mint akinek semmi kötelezettsége sincs a zsidó törvények iránt, hogy őket is megnyerjem. Ne értsetek félre! Nem vétkezem azért, hogy a bűnösökkel azonosuljak. Krisztus

törvénye alatt vagyok, mely az agapé szeretet törvénye.

9:22 Annyira meg vagyok győződve minden személy Krisztusba való belefoglaltságáról, hogy mindenné lenni vágyom, mert meg kell nyernem mindenkit, hogy megértsék a Krisztussal való egyesülésüket. Nem mutatom magam szupererősnek a gyöngék számára, hanem inkább kiteszem magam az ő gyöngeségüknek, hogy megnyerjem őket. Senkitől sem tartom távol magam. Küldetésem az, hogy pontosan az legyek, amit annak a sokféle1 embernek a helyzete kíván meg, akiket arra ébresztek rá, hogy vegyék birtokba az üdvösségüket. Nincs más tervem.
(Hagyományosan úgy fordítják, hogy „azért, hogy egyeseket megmentsek"; nem hiszem, hogy Pál ezt mondja itt. A ***tis1*** *szó mindenféle fajtára is utalhat.)*

9:23 Az evangélium magyarázza meg az életstílusomat. Ez sokkal többet jelent a számomra egy szószéknél. Az életem elválaszthatatlanul összekapcsolódott veletek a jó hírrel való közösségben.

9:24 Az atléták versenyt futnak a győzelemért. A céljuk nemcsak versengeni, hanem elnyerni a díjat. Ez az, amiért én is prédikálok, hogy meggyőzzelek benneteket, nem pusztán azért, hogy szórakoztassalak titeket.
(Egy futballjátékos mágikus ügyességgel bánhat a labdával, de ez semmit se ér, ha nem találja meg a rést és nem lő gólt.)

9:25 Az atléták tudják, hogyan összpontosítsanak a belső erőből merítve, hogy elnyerjék a trófeát. De az összes erőfeszítésük egy röpke pillanattá válik számukra, melyet az egyre halványuló elismerés koszorúja ünnepel. Számunkra a ti hitetek megnyerése elpusztíthatatlan érték.

9:26 Minden lépésemben a győzelem bizonyosságával futok. Nem árnyékbokszolok, amikor prédikálok.

9:27 Szándékosan hasonlítom magamat a bajnok atléták áldozatos és odaszánt életéhez. Hasonló módon edzem és megfegyelmezem a testemet. Sok mindent megtagadok magamtól a hitetek megnyerésére irányuló törekvésemben, így tehát nem lesz semmi ürügyetek arra, hogy elutasítsátok az üzenetemet. Nekem ti kelletek, nem a pénzetek.
(Pál nem azért mondja ezt, mert aggódik Isten jóváhagyása felől. Ő a hallgatósága helyeslését keresi: „mindenné válni mindenfajta ember számára, annak érdekében, hogy megnyerjem egyesével mindegyikőjüket." 1Korintus 9:12 Mi inkább hiányt szenvednénk el, semmint a jogainkhoz ragaszkodjunk, és eközben azt okozzuk bennetek, hogy a figyelmetek elterelődjön Krisztus evangéliumától. [Lásd Pál sürgős ügyét a Kol 1:25-28-ban])

10:1 Most emlékezzetek, hogyan szabadult meg Izrael népe a rabszolgaságból! Isten jelenlétének, védelmének és gondviselésének felhője mindenkit egyformán magába foglalt. Ők mind csodásan át lettek vezetve a Vörös-tengeren száraz lábbal és tanúi voltak, hogy az elnyomóik teljesen megsemmisültek.
(„Ezeket az egyiptomiakat, akiket ma láttok, soha többé nem látjátok újra." [Kiv 14:13] A fáraó nem vádolható a negyvenéves sivatagi kitérőért.)

10:2 A felhő és a tenger a bemerítkezés előképe, amibe azért mentek be, hogy Mózes vezetésével azonosuljanak.
(Mindez prófétai képe volt annak, hogy Krisztus a halálában és feltámadásában kivezet minket a megkötözöttségből és a rabszolgaságból.)

10:3 Mindnyájan ugyanabból a csodálatos ételből részesültek nap mint nap.

10:4 Ők mind ugyanazt a természetfeletti vizet itták a Sziklából, mely összes útjukra elkísérte őket. A Szikla a Messiás volt.
(A tapasztalatuk át volt itatva a szellemi dimenzióval és a csodákkal, mégis hitetlenségük miatt haltak meg. A természetfeletti nem a hit bizonyítéka. A hitetlenségük abban a hazugságban gyökerezett, amit magukról elhittek. [Szám 13:33] Azonban Krisztus ott volt még a hitetlenségükben is, mint Szikla kísérve őket.)

10:5 A nagy többség teljesen csalódott Istenben, és meghalt a pusztában.
(Izrael sosem lépett be az örökségébe. Nem a sivatag volt az ő sorsuk. A Zsidókhoz írt levél 4:1 így figyelmeztet: „Micsoda ostoba dolog lenne számunkra, ha nekünk hasonló módon el kellene buknunk a megváltásunk minden következményébe való belépés során!" És a Zsidóknak írt levél 4:6 „A hitetlenség miatt buktak el. Leértékelték a szabadulásukat és egy hazugságot hittek el önmagukról." És a Zsidóknak írt levél 2:3 „Senki sem engedheti meg magának, hogy alábecsülve ezt az utolsó üzenetet, istenkáromlóan viszonyuljon egy ilyen csodálatos nagyságú megváltáshoz. Nincs más módja a megmenekülésnek. A Krisztusban megfogalmazott üdvösség az az üzenet, amelyről Isten kezdettől fogva beszélt, és amit újra és újra megerősítettek azok, akik hallgatták őt. Nem engedhetjük meg magunknak azt a késlekedést, hogy az ígéretre még egyszer jövőbeli eseményként tekintsünk.)

10:6 Világosan az emlékezetünkbe van vésve, hogy ne kövessük a példájukat. Isten irgalmas gondoskodásának ünneplése helyett gonosz étvágyra gerjedtek.

10:7 A bálványimádásuk még jobban becsapta őket. Önmaguk eltorzított mintaképével teltek el.
(Mindez azzal kezdődött, hogy elhittek egy hazugságot önmagukról. [Szám 13:33] Ez ugyanaz a bűn volt, ami Évát becsapta a Paradicsomban.)

10:8 Teljesen szétszórttá és elkényelmesedetté váltak a szexuális bűnökben, ami közülük ezrek sokaságát gyilkolta meg.
(Ez milyen ostoba zsákutca ahhoz képest, hogy átölelve birtokolhatjuk az ígéretet: Jézus megváltotta az életünkre tervezett képet.)

10:9 Emlékezzetek arra, hogy Izrael hogyan beszélt Isten és Mózes ellen, becsapva saját hitetlensége által, kétségek közt vizsgálgatva a Messiást, aki Isten ígérete!
(Istent vádolták amiatt, amit ők vontak saját magukra. [Lásd Szám 13:33; 21:5-6.8] Habár Isten irgalmasan gondoskodott róluk, ők beteljesületlenül beleragadtak saját nyomorúságos hitetlenségükbe. A morgolódás helyzetbe hozza az ellenséget, hogy becsapjon benneteket. Isten irgalma bűneik ellenére győzedelmeskedett, és itt is meglátjuk a ránk rótt ítéletnek egy másik drámai prófétai előképét, eltörölve a bűnbak, Jézus által. [Jn 3:14-15; Gal 3:13; Lásd a Tükör fordítás jegyzeteit a 2Kor 5:21-nél.] „Amikor felemelnek a kereszten, magamhoz vonom az egész emberiséget és az ítélet mindenféle formáját.")

10:10 A morgolódás gyilkos dolog.

10:11 Most tehát ezek a prófétai előképek a mi figyelmeztetésünkre íródtak, hogy rámutassanak arra a tényre, amiről mi most az evangéliumban tanúskodunk. Mindannak teljességével szembesülünk, ami meg lett ígérve.

10:12 Ha úgy tartjátok, hogy nektek mindez már a birtokotokban van, tegyétek biztossá azt, hogy erősen álltok az igazi identitásotokban, amikor a kísértés tombol! Micsoda ostobaság lenne számunkra ugyanabba a hitetlenségbe esni, ami megölte Izraelt!
(Ők elhittek magukról egy hazugságot. [Szám 13:33])

10:13 A ti helyzetetek nem különleges. Minden ember szembesül az életében ellenállással. Itt van a jó hír: Isten hisz a szabadságotokban. Ő lehetővé tette számotokra a győzelmet minden helyzetben, amivel valaha találkozni fogtok.

10:14 Drága szeretett barátaim1! Meneküljetek az ő bennetek lévő képéhez és hasonlatosságához, amiben már az eltorzult kép elveszíti a vonzerejét.
*(Az **agapetos1** szó fordítása drága szeretett barátaim. Megismerni Isten agapé szeretetét egyet jelent igazi identitásunk megismerésével. Az **agapao** szó az **agoo** szóból ered, ami azt jelenti, hogy pásztorként vezeti a juhait, és a **pao**, nyugodni, mint a 23. zsoltárban: „Csöndes vizekhez vezet engem, ahol lelkem megnyugszik. Az elmélkedés folyamaiban a lelkem emlékszik arra, hogy ki vagyok. Most már szembe tudok nézni a halál árnyékának völgyével, és nem félek a gonosztól.")*

10:15 A józan eszetekre hagyatkozok. Ne becsüljétek le, amit mondok nektek!

10:16 Amikor megosztjuk egymással az ételt, akkor a Krisztusban való közösségünket nyilvánítjuk ki. Minden alkalommal, amikor ugyanabból a kehelyből iszunk, a kegyelem szövetségének a nyelvét közvetítjük, ami a közösségünkről mindent elmond. A bor, amit megiszunk, a Krisztusban való részesülésünket képviseli. A kenyér, amit megtörünk, a megtestesülésben való részesülésünket ünnepli. A prófétai ígéret testté lett az ő személyében. Egybekapcsolódva kijelentjük, hogy az ő halálában és feltámadásában való belefoglaltságunk kinyilatkoztatásával immár Krisztus látható teste mi vagyunk.
(Tudjátok, hogy az atyáitoktól örökölt hiábavaló életmódból megváltást nyertetek, nem pusztulásra ítélt dolgok, mint például ezüst vagy arany által, hanem Krisztusnak, mint hibátlan és szeplőtlen báránynak drága vére által. [1Pét 1:18-19] Ő váltotta meg eredeti értékünket és kristálytiszta ártatlanságunkat.)

10:17 Az egyetlen kenyér, amiből mindnyájan részesülünk, azt a tényt jelképezi, hogy habár sokan vagyunk, de csak egyetlen Krisztus van. Azzal, hogy együtt eszünk ebből az egy kenyérből, kinyilvánítjuk, hogy mi mindannyian egy test vagyunk Krisztusban, és hogy ő mindegyikünkben megtestesült.
(A mi „sokaságunk" „egységgé" változik. Krisztus nem válik széttöredezetté bennünk. Inkább mi leszünk őbenne egyek. - Message fordítás)

10:18 A prófétai előkép összefüggésében tekintsünk Izrael áldozati rendszerére. Azok, akik megették a feláldozott állatokat, ugyanannál az oltárnál egymás társaivá lettek.

10:19 Ezzel most nem azt akarom mondani, hogy a bálványnak bemutatott áldozatban valami mágikus erő lenne. A bálványnak felajánlott hús pont olyan, mint bármi más sült hús.

10:20 A különbség Izrael és a pogány nemzetek között a prófétai előkép típusában van, amelyre Izrael áldozata mutat rá. A démonoknak felajánlott áldozatok nem mutatnak rá semmire és semmilyen hasznot sem hoznak nektek. Úgy értem, miért kapcsolódnátok bele bármibe is, ami kisebbre korlátoz benneteket annál, mint akik vagytok.
(A zsidó áldozati rendszernek csak abban van az egyetlen jelentősége, hogy rámutatott a Messiásra. Mind az ígéret, mind a Messiás személye az emberiség eredeti identitásának és ártatlanságának megváltására mutat.)

10:21 Egyazon étkezéskor nem ünnepelhetitek az Urat, majd pedig pogány kultuszra szánjátok oda magatokat a következő alkalommal, amikor esztek. Amikor csak esztek és isztok, a Krisztusban való egyesüléseteket visszhangozzátok1.
*(Minden úrvacsorán és még a napi étkezésekben is visszhangozzuk az „Én vagyok" kijelentést. A részesülni szó a **metecho1** szóból ered; a **meta** jelentése együtt, az **echo** pedig azt jelenti, hogy visszhangozzuk azt, amit Isten Krisztusban mondott nekünk; hasonlóan a **metanous** szóhoz, NEM a bűnbánat [vezeklés]; hanem a gondolatok egyesítése valamiről;*

Istennel való együtt-tudás; egyetérteni Istennel magaddal kapcsolatban)

10:22 Isten nem folytat kötélhúzást a démonokkal vagy a vallásos rituálék iránti megszállottságunkkal. Neki nincs versenytársa. Ő az „Én vagyok”.
(Még a zsidók is, akik folytatták az áldozati rituáléikat Krisztusnak, mint Isten pászka Bárányának a feláldozása után, a pogány isteneknek mutatták be felajánlásaikat, nem pedig az Istennek. Nem maradt semmi további szellemi jelentősége a zsidó rítusok gyakorlásának, beleértve a szombatot és az éves ünnepeket.)

10:23 Minden az „Én vagyok”-ban van jóváhagyva1. Minden az „Én vagyok”-ban keletkezik és végződik2. Most hogy a prófétai előkép beteljesült Krisztusban, a zsidó rituálék többé már nem jelentik nekünk ugyanazt az értelmezési keretet. Krisztusnak van jelentősége, nem a hajdanvolt rituáléknak.
*(Minden az „Én vagyok”-ban kezdődik. Ez a görög exesti szóból származik, az **exousia1** szóból, ami **ek** + **eimi**. Az **ek** mindig az eredetet jelöli, az **eimi** pedig az „én vagyok”. Ezt a szót gyakran fordítják „hatalomnak”, vagy ebben az esetben „jóváhagyottnak”; a hagyományos fordítások szerint minden „törvényes”. A **sumphero2** szó azt jelenti, hogy együtt hordozni, lezárni. Isten képmása és hasonlatossága, amely emberi alakban feltárulkozott és megváltást nyert, a prófétai kép lényege. Az **oikodome3** szó az oikos, azaz lakás vagy család és a kupola, azaz tető szóból származik. Pál arra sürgeti az egyházat, hogy Krisztus kinyilatkoztatásában találjanak rá a közösségi összetartozásra, ne pedig a zsidó és pogány vallási szertartások összekeverésében.)*

10:24 Habár szabad vagyok a saját meggyőződésem követésére, mégsem erőltetem a szabadságomat valaki más kárára. Jóllehet teljesen jogosnak érezhetjük a saját meggyőződésünket, ehelyett mégis inkább arra tekintsünk, hogy mi van a másik hasznára.
(Csak az a jó hír számít, ami Krisztusban már megtörtént minden egyes emberrel.)

10:25 Ne is gondoljatok arra kétszer, hogy megegyétek-e a helyi piacról hozott húst! Miért fáradnátok azzal a kérdéssel, hogy feláldozták-e zsidó vagy pogány templomban? Az ilyen kérdések teljesen értelmetlenek. A jó és a rossz közt vívódó lelkiismereti kérdéssel élni csak tovább kínoz benneteket és másokat is.

10:26 Dávid kategorikusan kijelenti a 24. zsoltár első versében, hogy az Úré a föld és annak teljessége.
(Ez egyszer s mindenkorra megnyugtatja a lelkiismeretedet az étkezési vitákkal kapcsolatban. Csupán emberi gondolkodás állatot áldozni egy választott démonnak vagy istenségnek, de a Teremtőnek amúgy is minden a tulajdonában van, és nincs szüksége senki engedélyére, hogy jóváhagyja a tulajdonjogát, és az sem befolyásolja, hogy az ember mit hisz.)

10:27 Ha személyes meghívást kaptok egy vacsorára, ahol a vendéglátók hitetlenek, és ti szeretnétek oda elmenni, akkor nyugodtan egyetek meg bármit, amivel nektek

készülnek. Kérlek titeket, ne hozzátok őket zavarba azzal, hogy kényes kérdéseket tesztek föl az étellel kapcsolatban, miszerint feláldozták-e bálványoknak, vagy sem. Hagyjátok magatok mögött a vallásos érzelmeiteket, és élvezzétek a lakomát!

10:28 Ha azonban valaki kifejezetten felemlíti nektek, hogy a húst valóban bálványoknak áldozták, akkor az illető lelkiismerete miatt inkább tartózkodjatok az étkezéstől, nehogy azt a benyomást keltsétek, hogy helyeslitek a bálványimádást.

10:29 Nem, én nem alkudom le a szabadságomat azzal, hogy érzékeny vagyok valaki más lelkiismerete iránt.
(Azonban az ilyen különleges eseteket kivéve, nem tojáshéjjal a fenekemen járkálok körbe, azon aggódva, hogy a szűk látókörű emberek mit mondanak. Szabadon és könnyedén járok, megismerve már a mi széles látókörű Mesterünk mondását. - Message fordítás)

10:30 A kegyelem ad lendületet a lelkiismeretemnek, nem pedig az emberek gyanakvó vizsgálódása. Számomra minden étkezés annak ünneplése, amit a kegyelem kinyilatkoztat.

10:31 Isten rólatok alkotott gondolatától1 lenyűgözve éljétek az életeteket! Az evés és az ivás biztosan és állandóan arra emlékeztet benneteket, hogy ti az ő dicsősége vagytok. Minden étkezés ismételten azt a tényt nyilvánítja ki, hogy az életetekre tervezett kép Krisztusban meg van váltva. Köszöntsétek az életet!
*(Dicsőség, **doxa**, **dokeo1**, jó vélemény szóból)*

10:32 Éljétek hát az életeteket szabadságban és bölcsességben! Bármiféle megütközés nélkül az életetek vonzerejét mind tanúsítani fogják a zsidók, a pogányok és az egyház is.

10:33 Annyira meg vagyok győződve minden személy Krisztusba való belefoglaltságáról, hogy mindenné lenni vágyom, mert meg kell nyernem mindenkit, hogy megértsék a Krisztussal való egyesülésüket. Küldetésem az, hogy pontosan az legyek, amit annak a sokféle embernek a helyzete kíván meg, akiket arra ébresztek rá, hogy vegyék birtokba az üdvösségüket. Nincs más tervem.
(Lásd 1Kor 9:22)

11:1 Tükrözzetek engem, ahogy én Krisztust tükrözöm!
(Jézus nem példakép számunkra, hanem példa mirólunk.)

[11:2-16 Ezt a részt nem fordítottam le, mert az a véleményem, hogy ez biztosan nem illik bele a Pál által hirdetett evangélium kontextusába. Pál megértette, hogy amikor Jézus meghalt, akkor mindenki meghalt. Emiatt többé már nem pusztán emberi nézőpontból ismerte az

embereket. (Lásd 2Kor 5:14-16) Így nyilatkozik erről a Galatáknak írt levélben: „Nincs sem zsidó, sem görög, nincs sem szolga, sem szabad, nincs sem férfi, sem nő, mert ti mindnyájan egyek vagytok Krisztus Jézusban." Ezeket a gondolatokat, úgy tűnik, egy írástudó adta hozzá a szöveghez, hogy igazolja az akkori hagyományt, amikor még a nőknek fejkendőt kellett viselniük, hogy a férjüknek való alárendeltségüket jelezzék. A legidősebb fiam, Renaldo egyszer Lídiával és velem egy olyan gyülekezetbe járt, ahol a nők fejkendőt viseltek. A hölgyek közül az egyik hozott egy szalvétát és Lídia fejére tette. Renaldo elkezdett kuncogni, és amikor megkérdeztem, hogy mit talál olyan viccesnek, akkor azt mondta: „Apu, ez egy őrült gyülekezet, a nőknek nem szabad megmutatniuk a hajukat, de az oké, hogy a melleiket mindenki láthatja." Körülöttünk mindenhol a kisbabáikat szoptató anyák ültek. Ez Afrika.]

11:17 Ajánlom nektek, hogy nagy figyelmet szenteljetek1 az általam hirdetett evangélium szívével kapcsolatos minden részletnek.
*(A paradidomi1 szó a **para** elöljárószóból származik, amely közelséget, befolyási kört jelzi, és a **didomi** szóból, amely azt jelenti, hogy odaadni valakinek azt, ami már az övé.)*

11:18 Legfőbb gondom, hogy az eltérő és zavaró vélemények miatt megosztottak vagytok, amikor mint gyülekezet összegyűltök. A mi figyelmünk az evangélium legfinomabb lényegére összpontosul. Én az egységben hiszek, nem a megosztottságban.

11:19 Bármilyen vitatkozás egyetlen haszna, hogy a hitelesség még nyilvánvalóbbá válik bennetek.

11:20 Amit hallottam, az a leginkább zavarba ejtő: amikor közös étkezésre gyűltök össze, annak ünneplése helyett, amit az Úr vacsorája bevezetett, 11:21 néhányan úgy viselkednek, mint a zabálógépek, miközben mások éheznek. Valamint ott vannak azok is, akik pazarolják a bort.

11:22 Ha mértéken felül akarjátok magatokat kényeztetni, akkor tegyétek ezt a saját otthonotok falai közt. Miért vetitek meg a közösséget és idegesítitek a szegényeket ebben a dologban? Ez a legundorítóbb. Csalódtam bennetek.

11:23 Hadd emlékeztesselek benneteket arra, amit mi valójában ünneplünk ebben a közösségi étkezésünkben: Azon az éjjelen, amikor az Úr Jézust elárulták, fogta a kenyeret 11:24 és hálát adott. Részekre törve a kenyeret, így szólt: „Ismerjétek1 fel a halálommal való kapcsolatotokat, minden alkalommal, amikor ezt eszitek, emlékezzetek az értetek megtört testemre!"
*(Venni, megragadni jelentéssel, **lambano1**, elvenni azt, ami a sajátunk, magunkévá tenni.)*

11:25 Pontosan ugyanezt tette a kehellyel is a vacsora után, mondván: „Ez a kehely őrzi az Újszövetség borát az én véremben. Engem ünnepeltek, mindannyiszor, amikor ezzel a megértéssel isszátok."

(Mostantól az étkezéseink jelentőségteljesek. Azt a tényt ünnepeljük, hogy a megtestesülés kinyilatkoztatja megváltásunkat. Az ígéret megszemélyesült. Ő megváltotta az eredeti értékünket, identitásunkat és ártatlanságunkat. Meghalta a halálunkat, és ez meghatározza azt az életet, amit most élünk. Beteljesíti az Írás témáját: a Messiás szenvedései és a rá következő dicsőség. [1Pét 1:10-11])

11:26 A ti összes étkezésetek lényeges felhatalmazást1 ad az ő eljövetelének2 és az Újszövetség értelmét közvetíti.
*(Akár esztek, akár isztok, kinyilvánítjátok, hogy ővele egyesülve bele vagytok foglalva a halálába és feltámadásába, megerősítve megváltott ártatlanságotokat. Egyes fordítások szerint „amíg el nem jövök...". Az **achri1** fordítása: addig, az **akmen** szóból származik, ami véget, befejezést, a jelen időt jelenti. Jézus a prófétai idő beteljesülése. Az **erchomai2** eljövök szó az aorisztikus szubjunktív módban **elthe**, ami hasonló az optativushoz, ami egy kívánságot fejez ki. A görög igemód azt fejezi ki, hogy az igék melyik jelentését használjuk. Így azt a vágyat közöljük, hogy minden ember felismerje az Újszövetség jelentését. Lásd 2Péter 1:19 „Számunkra a Messiás megjelenése már nem jövőbeli ígéret, hanem beteljesedett valóság. Most rajtatok a sor, hogy több legyen, mint egy másodkézből, hallomásból származó tanúságtétel. Fogadjátok el az én szavamat, mint a lámpást az éjszakában! A nap hamarosan felvirrad bennetek, a saját megértésetekben. Amikor a Hajnalcsillag megjelenik, nincs többé szükségetek lámpára. Ez hamarosan meg fog történni a saját szívetek horizontján.")*

11:27 Tehát akik nem becsülik meg a kenyér és a bor jelentését, megmaradnak a kárhoztatásban.

11:28 Önmagatokat úgy látni, hogy Krisztus halálával összekapcsolódtatok és az ő vérében ártatlanná lettetek nyilvánítva, az egyetlen méltó módja annak, hogy mindenki a saját életét újraértelmezze az újszövetségi étkezés összefüggésében.
(Az Ószövetség, Második Törvénykönyv 28 alapján történő önvizsgálat többé már nem mérvadó. „Vizsgáljátok meg magatokat, hogy megőriztétek-e a hitet, tegyétek próbára magatokat, felismeritek-e, hogy bennetek van Jézus Krisztus." [2Kor 13:5 — RSV)

11:29 Aki közömbösen vesz részt ezen az étkezésen, akár vallásos érzelmek miatt, akár pusztán az étkezés értelmével kapcsolatban, az a saját maga fölötti ítéletet eszi és issza. Jézus emberi teste minden egyes ember életének megítélését jelképezi. Ha ezt nem ismerjük el, azzal tudatosan kizárjuk magunkat az Újszövetség áldásaiból.
(Ézs 53:3-8 Megvetett volt, utolsó az emberek között, a fájdalmak férfia, aki tudta, mi a szenvedés; olyan, aki elől iszonyattal eltakarjuk arcunkat, megvetett, akit bizony nem becsültünk sokra. Bár a mi betegségeinket viselte, és a mi fájdalmaink nehezedtek rá, mégis (Istentől) megvertnek néztük, olyannak, akire lesújtott az Isten, és akit megalázott. Igen, a mi bűneinkért szúrták át, a mi gonoszságainkért törték össze; a mi békességünkért érte utol a büntetés, az ő sebei szereztek nekünk gyógyulást. Mi mindnyájan, mint a juhok, tévelyegtünk, ki-ki a maga útjára tért, és az Úr mégis az ő vállára rakta mindnyájunk gonoszságát. Megkínozták, s ő alázattal elviselte, nem nyitotta ki a száját. Mint a juh, amelyet leölni visznek,

vagy amint a bárány elnémul nyírója előtt, ő sem nyitotta ki a száját. Erőszakos ítélettel végeztek vele. Ugyan ki törődik egyáltalán ügyével? Igen, kitépték az élők földjéből, és bűneink miatt halállal sújtották. [SzIT] Senki sem engedheti meg magának, hogy alábecsülje azt, ami a kereszten történt velünk. Az Úr testének megkülönböztetése azt jelenti, hogy felfogjuk, mit látott Isten hite, amikor Jézus meghalt.)

11:30 Ez az oka annak, hogy sokan közületek szükségtelenül szenvednek gyengeségektől és betegségektől, és sokan már meghaltak.

11:31 Úgy ítélni meg az ő halálát, hogy abban ővele mi is valóban meghaltunk, megszabadít mindenféle elítéléstől.
(János 5:22 „Az Atya senkit sem ítél meg, hanem minden ítéletet a Fiúnak adott". [RSV] János 12:31-33 „Most van e világ ítélete, most űzik el e világ uralkodóját, én pedig, amikor felemelkedem a földről, magamhoz vonzom az összes ítéletet. Ezt azért mondta, hogy megmutassa, milyen halál által kell meghalnia.")

11:32 Krisztus megtört testét látva csak egy következtetésünk lehet: ő szenvedte el a mi összetörtségünket és eltorzulásunkat. Ez az Úr útmutatása. Milyen ostobaság lenne továbbra is ítélet alá helyezni magatokat és a világ többi részét, amikor Jézus már minden ítéletet magára vett!

11:33 Amikor tehát összegyűltök az Újszövetségre emlékeztető vacsora elfogyasztására, a legnagyobb odafigyeléssel öleljétek át egymást!

11:34 Nincs értelme azért összejönni, hogy megnézzük, ki tud a legtöbbet enni vagy inni. Egyetek otthon, ha éhesek vagytok! Miért kellene az ünneplésből kárhoztatást csinálni?
(A mi ünneplésünk a kereszt sikerét ünnepli, és semmi köze a pogány lakomákhoz. Az asztal volt a legjelentősebb prófétai előkép. A papoknak naponta friss kenyeret kellett a szentélyben lévő asztalra tenniük. Ezt nevezték bemutatott kenyérnek. Héberül לחם הפנים lechem haPānīm, szó szerint: „Kenyérarc. A jelenlét kenyere." A héber jelenlét szó azt jelenti, hogy szemtől szemben. Miközben Jézus a Lukács 24. fejezete szerint az Emmausz felé vezető úton a két tanítványhoz beszélt, azok nem ismerték fel őt, pedig a szívük lángra lobbant. Amikor az Írásban magára mutatott, elmagyarázta az emberiség megváltásának prófétai ígéretét, Mózestől kezdve a zsoltárokon és a prófétákon keresztül. Amikor Lukács kikérdezte az emmauszi tanítványokat, akkor a részletekre ügyelve pontosan tudni akarta, hogy a Jézussal való találkozásuk melyik pontján ismerték fel őt személyesen. A 28. versben ezt írja: „Közeledtek tehát ahhoz a faluhoz, ahová mentek, és úgy tűnt, Jézus továbbmegy..." Hűha! Nem kellett volna Jézusnak ezen a ponton lehetőséget adnia nekik arra, hogy elköteleződjenek, vagy legalább elmondják a „megtérők imáját"? Még a legjobb Rabbi sem tudta őket tovább vinni. Lukács 24:29-31 „Ők pedig erősködve kérték őt: 'Uram, maradj velünk, mert esteledik, és a nap már lemenőben van!' Így hát bement, hogy velük maradjon. Amikor pedig asztalhoz ült velük, kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte, és nekik adta. Ekkor megnyílt a

szemük, és felismerték őt. Ő pedig eltűnt a szemük elől." Csalódottság helyett nagy izgalom fogta el a szívüket, és elindultak az éjszakában azzal a vágyakozással, hogy elmondhassák a történteket a többieknek Jeruzsálemben. Semmi sem mozgatja meg jobban az embert, mint a megtestesülés kinyilatkoztatásának lényegi felismerése. Tudták, hogy Jézus a személyében már nem lehet jelenvalóbb, mint amennyire a bennünk megtestesült Igében jelen van. Abban a pillanatban, amikor Jézust az Írásban felfedezzük, mintegy tükör által, a szívünk lángra lobban, és a következő étkezésünk már a megtestesülés ünneplésévé változik. „Valahányszor csak esztek vagy isztok, emlékezzetek meg rólam!" Minden étkezés a templomot ünnepli. A testetek Isten lakcíme a Föld bolygón. Ő nem emberi kéz által készített épületekben lakik. Soha többé nem kell az akaraterőtöket bevetnetek, hogy fogyókúrázzatok és formába hozzátok magatokat. Az akaraterő a törvény nyelve. A szeretet és az értékességünk tudatosítása lobbantja lángra a hitet. Az igazság kinyilatkoztatása felszabadít, hogy valóban szabadok lehessetek. A gyorsétel és a műkaja ideje végetért. Az Asztal szent, és a ti testeteket, mint megváltott életetek szentélyét és az életetekre tervezett hiteles képet ünnepli. Az asztal körül ülni a barátság és az elragadó beszélgetés ünnepe. Egyetek olyan ételeket, amelyek megáldják a templomot! A legtöbb betegség a táplálkozással függ össze. Tanulmányozzátok a táplálkozást! Ezt a kincset cserépedényekben hordozzuk. Az edény a benne lévő kincstől nyeri értékét.)

12:1 A szellemi megnyilvánulások természetfelettiek, még ha gyakran nagyon is természetesek. Csak azért, mert ez a szellemi dimenzióban történik, nem jelenti azt, hogy nem is tudjátok megérteni, amit Isten Szelleme mond nektek.

12:2 Emlékezzetek arra, hogy amikor még a pogány kultuszt gyakoroltátok, a halott és ostoba bálványok magukkal ragadtak titeket, hogy sok furcsa dolgot tegyetek. *(Akkoriban a hangtalan bálványok csapdájába estetek, most pedig Isten hangja ad nektek erőt egyszerű emberek által, akik felerősítik azt, amit Krisztusban az emberiségnek mondott.)*

12:3 A Szent Szellem sohasem fogja elterelni a figyelmet Jézusról, és sohasem fog senkit Krisztus meggyalázására késztetni. A Szent Szellem mindig Jézust fogja felmagasztalni.
(Lásd János 16:13-14 „De amikor eljön az igazság Szelleme, kézen fog titeket, és elvezet benneteket a teljes igazság útjára. Nem fogja felhívni magára a figyelmet, hanem mindent közvetít és leleplez, amit hall, és amit mennyei szemszögből meglát azokról a dolgokról, amelyek bennetek fognak történni. A Szent Szellem megerősíti a rólatok alkotott felfogásomat azzal, hogy az enyémből vesz, és azt értelmezi bennetek." Lásd a Tükör Biblia kommentárjegyzeteit. A héberben a Ruach, רוּחַ Szellem szó nőnemű.)

12:4 A kegyelmi ajándékoknak különböző megnyilvánulásai lehetnek, de ezek nem zavarják össze egymást, mivel ugyanaz a Szellem beszél általuk.

12:5 A szolgálatok is különbözőnek tűnhetnek rendeltetésük szerint, de mindenkiben

ugyanaz az Úr mozdítja elő az ő célját és irányítását.

12:6 Lehet, hogy másképpen cselekszünk, de ugyanabból a forrásból merítünk. Isten mindenkit a sajátos céljának megfelelő energiával lát el.

12:7 A Szellem minden megnyilvánulása azért adatik, hogy teljesen a figyelem középpontjába helyezze azt, amit Isten Krisztusban elvégzett1. *(A **sumphero1** szó azt jelenti, hogy együtt hordozni, összehozni.)*

12:8 Az egyiknek olyan szó adatik, amely tisztázza a helyzetet és így a bölcsesség érvényesül. A másiknak az ismeret szava, amelyben olyasmire derül fény, amit másképp nem lehetett volna megismerni. A forrása mindnek ugyanaz a Szellem.

12:9 Egy másik személyt ugyanaz a Szellem a hit ajándékával ösztönöz, ismét másikat pedig ugyanaz a Szellem bizonyos betegségek gyógyításának ajándékával ruház fel.

12:10 Másnak a hatalmas csodatettek véghezvitele adatik meg, megint másnak a megvilágosodott beszéd [prófétálás], egy másiknak az a képesség, hogy különbséget tudjon tenni Isten Szelleme és egy idegen szellem között, valakinek a sokféle nyelven való kommunikáció képessége, másnak pedig az az ajándék, hogy ezeket a nyelveket értelmezze.

12:11 Mindezeket a különféle ajándékokat ugyanaz a Szellem ihlette, aki minden emberben egyénileg úgy működik, ahogyan a Szent Szellem kívánja. *(Lásd 1Kor 14:1)*

12:12 Ugyanannak a testnek a sok tagja nem osztja meg az egyén egységét. Krisztus Szellemének különféle ajándékai és működései gyönyörűen hasonlítanak az emberi test számos részének kölcsönös függőségére. Minden rész harmonikusan egyesül egyetlen egésszé. Krisztus Szelleme egy Szellem. Bár működése mindannyiunkban különbözőnek tűnhet, ez nem vonja el a figyelmet a bennünk lévő egységről.

12:13 Mert egy Szellemben mindnyájan egy testbe merülünk. Zsidó és pogány egyaránt, az, hogy rabszolgák vagy szabadok voltunk-e, már nem számít, mindnyájunkat egy Szellem itatott át. Ugyanabból a forrásból iszunk.

12:14 Az egyes tag és annak rendeltetése nem határozza meg az egész testet. A test adja az egyes tagok összefüggését. A sajátos adottságotok nem határoz meg benneteket. Krisztus határoz meg benneteket.

12:15 A különböző tagok kiegészítik egymást. A kéz nem lényegesebb tagja a testnek, mint a láb. Milyen ostobaság lenne, ha a láb alacsonyabb rendűnek érezné magát a kéznél pusztán azért, mert nem ugyanúgy néz ki! Teljesen különböző szerepeket töltenek be, de egyformán ugyanannak a testnek a részei.

12:16 Ha a fül azt mondaná: „Mivel nem vagyok a szem, nem vagyok része ugyanannak a testnek”, azt jelenti-e ez, hogy a fülnek igaza van?

12:17 Ha a test csak egy hatalmas szem volna, akkor az egész néma lenne. Ha csupa fül volna, akkor hogyan tudná megérezni a virágok illatát?

12:18 Isten a test minden egyes részét a saját szándéka szerint alakította ki. *(A halló fület és a látó szemet, mindkettőt az Úr alkotta meg. Péld 20:12)*

12:19 Egyéni jelentőségünk csak másokkal való kapcsolatunkban talál összefüggést.

12:20 A tagok összessége egy testet tesz ki.

12:21 A szem érzékel és a kéz érint. Nem versengenek az elsőségért. A fej soha nem fogja a lábakkal azt éreztetni, hogy azok kisebbrendűek lennének. A testben nincs olyan érzés, hogy „én magasabbra vagyok helyezve nálad, ezért nincs szükségem rád”.

12:22 A tagokat nem aszerint értékeljük fontosságukban, hogy mennyire tűnnek láthatónak és kiemelkedőnek. A kevésbé látható részek nélkülözhetetlenek. Lehetetlen a testnek azok nélkül működnie.

12:23 Azok a tagok, amelyek látszólag kevésbé látható értékkel bírnak, nagyobb és személyesebb törődést érdemelnek. Az emberben sokkal több van egy bájos arcnál.

12:24 Isten úgy építette fel a testet, hogy minden egyes része egyformán értékes. A kevésbé látható részekkel gyakran még nagyobb tisztelettel és különlegesebb gondoskodással bánik.

12:25 A különböző testrészek érzékeny egymásrautaltsága miatt természetes, hogy semmiféle széthúzás nem tűrhető meg. Ehelyett minden tag szeretetteljes gondoskodással tekint a másikra.

12:26 Lehetetlen, hogy a test egyik része sérülést szenvedjen anélkül, hogy ne figyelmeztetnék azonnal a test többi részét a veszélyre. Az egyik fájdalma mindegyiknek a fájdalma. Ugyanígy a teljes embert tiszteljük, nem csak a hárfán ügyesen játszó ujjakat. Mindenki egyformán részesül ugyanabból az örömből. *(Ez a párhuzam tökéletesen megmagyarázza az emberiségnek Krisztus halálának borzalmába és feltámadásának dicsőségébe való belefoglalását. Egy meghalt mindenkiért, ezért mindenki meghalt. 2Kor 5:14-17)*

12:27 Ti vagytok Krisztus teste. Egyénileg éppúgy, mint ahogy összességében az ő

teste vagytok. Mindegyikőtök őt tükrözi. Ő1 határozza meg a ti formátokat2. Nem az egyes tag adja meg a testnek az összefüggést. A test ad összefüggést a tagnak. (*„A tagok részlegesen" vagy egyénileg az* ***ek1*** *prepozícióból származik, amely mindig származást jelöl, és a* ***meros2****-ból, amely részt vagy adagot jelent.)*

12:28 Bárhová is helyezzen benneteket Isten a testben, az a teljes eklézsia rendeltetésének kiegészítésére szolgál. A látszólag legkiemelkedőbb és leglátványosabb ajándékok az apostolkodás, a prófétálás, a tanítás, a csodatevés, a különböző betegségek gyógyítása. Aztán ott vannak azok, akik képesek betölteni bármilyen szerepet, amit az adott pillanat megkíván tőlük. Ők azok, akik teljes támogatásukkal segíthetik1 a többi ajándék bármelyikét. Az ügyintézők azzal vannak megajándékozva, hogy nagy szakértelemmel irányítsák2 az eklézsia különböző működésmódjait. Aztán ott vannak azok, akik a nyelveken szólás ajándékát kapták. (*Az* ***antilepszis1*** *szó azt jelenti, hogy együtt fogni. A* ***kubernesis2*** *szó a* ***kubernao****, latinul „kormányozni" szóból származik. Senki sem fontosabb a másiknál. Az apostol nem egy rang. „Apostolinak" lenni egyszerűen azt magyarázza, hogy egy meghatározott feladattal vagy megajándékozva, amely magában foglalja a megbízatásodat, hogy új határokat járj be, valamint hogy bölcsességgel és szenvedéllyel kezdeményezz vezetést. Az ajándékot soha nem szabad összetéveszteni a jutalommal. Az ajándékod nem határoz meg téged. Ezért ne hagyd, hogy az emberek Miszter Prófétának nevezzenek. Efezusi 4:11-12 Amit Isten bennünk hordoz, az a világnak becsomagolt ajándék: egyesek úttörőnek vannak megbízva, mások prófétai ajándékkal vannak megajándékozva, mások jó hír hirdetőjeként, mások pásztorként, akiknek valódi ajándékuk van a gondozásra és ápolásra, és másoknak ajándékuk van arra, hogy a kinyilatkoztatás ismerete által a tanítást feltüzesítsék. [Követek, kommunikátorok, tanácsadók és kócsok. - Rob Lacey] Ajándékának minden egyes megnyilvánulása arra szolgál, hogy teljesen felkészítsen és képessé tegyen benneteket a szolgálat munkájára, hogy kölcsönösen hozzájáruljatok sajátos feladatotokhoz Krisztus látható testének meghatározásában.)*

12:29 Nem mindenki apostol, próféta, tanító vagy csodatevő.
(*A te ajándékod nem emel téged senki más fölé. Világos tehát, hogy nem lehet sem a versengésnek, sem a dicsekvésnek semmi alapja. Az ajándékok nem versengenek egymással. Ehelyett mindegyik ajándék a másikat dicséri.)*

12:30 Nem mindenki rendelkezik kifejezetten gyógyítói ajándékkal. Nem feltétlenül beszél mindenki nyelveken. Mindenki egyformán pontosan értelmezi az idegen nyelven elhangzottakat?
(*A lényeg nem az, hogy önmagadban mivel vagy megajándékozott, hanem az, hogy mennyire tudsz hatékonyan felkészíteni másokat, hogy ők maguktól felfedezzék teljes nagyságukat Krisztusban.)*

12:31 Miközben lelkesen kutatjátok, hogy melyek a kedvenc ajándékaitok, engedjétek meg, hogy bemutassam nektek az élet summum bonumát. Ez mindent felülmúl.

(Summum bonum - a legfőbb jó – latinul. A SZERETET AZ, HOGY TE KI VAGY. „A kirakatböngészés napjai véget értek." 2 Kor 3:18)

13:1 Nem a nyelveken szólás a lényeg, hanem a szeretet1. Nem a légies, angyali ékesszólás és nem is az emberi beszéd kiválósága az, ami meggyőz. Nem számít, mennyire költőinek, prófétikusnak vagy mélyrehatónak hangzik, amit mondok. Csengő rézcintányérok üres hangjává apadt a beszédem, ha nem visszhangzik belőle a szeretet.
*(Isten szeretete görögül **agape1**, az 'agoo' szóból származik, ami 'úgy vezetni, ahogy a pásztor vezeti a bárányokat', és a 'pao', nyugalomba, megnyugvásra; „csöndes vizekhez vezet engem" 23. zsoltár. Az elmélkedés folyamaiban a lelkem emlékszik arra, hogy ki vagyok. Isten nyugalma azon alapszik, hogy az Ő képe és hasonlatossága helyreállt bennünk. Jézus az emberiség Megváltója. Megmentette Isten képét és hasonlatosságát az emberben.)*

13:2 Részletesen megjósolhatnám a jövőt, és mindenkihez lehetne egy ismeret szavam. Csodálatos hitet birtokolhatnék, és bizonyíthatnám ezt azzal, hogy hegyeket mozgatnék! De ettől semmivel sem leszek fontosabb, mint bárki más. A szeretet az, hogy te ki vagy! Nem a tehetséged vagy a tetteid határoznak meg téged.
(A szeretet ad kontextust a hitnek. Nem a hegyek elmozdítása a lényeg, hanem a szeretet.)

13:3 A szeretet nem egy álláspont megvédéséről szól. Még ha kész vagyok is odaadni mindenemet és mártírhalált halni, a szeretetnek nem kell önmagát igazolnia magas szintű áhítattal vagy önfeláldozással!

13:4 A szeretet bele van szerelmesedve az életbe, és végtelenül türelmes mások támadásaival és sértéseivel szemben, és mindezt még kedvesen is teszi. A szeretet teljesen elégedett, és nem küszködik semmiért. A szeretet nem vágyik arra, hogy mások alacsonyabb rendűnek érezzék magukat mellette, és nincs szüksége arra, hogy a saját dicséretét énekeljék.

13:5 A szeretet kiszámítható, és nem viselkedik jellemtelenül. A szeretet nem becsvágyó. A szeretet nem rosszindulatú1, és nem húz hasznot más hibáiból.
*(A **paroxuno1** görög szó jelentése 'nincsenek éles szélei'.)*

13:6 A szeretet nem lát örömet az igazságtalanságban. A szeretet abban gyönyörködik, amit az igazság ünnepel.

13:7 A szeretet egy olyan erőd, ahol mindenki inkább megvédve érzi magát, mint kiszolgáltatva. A szeretet meggyőződése kitartó. A szeretet hisz. A szeretet soha nem veszíti el a reményt, és a nehézségekben is mindig állhatatos marad.

13:8 A szeretet soha nem hagyja abba a szárnyalást1. A próféciák megszűnnek2. A nyelveken szólás abbamarad3. A tudásra való törekvés fölöslegessé válik, amikor megértjük a tökéletességet.
*(A görög **ekpipto1** szó jelentése: elveszíti a magasságát, abbahagyja a szárnyalást. - Eldobják,2 mint a méhlepényt, miután a baba megszületett. - 3Hogy a nyelvtanulásban szokásos, utánzó beszédben elhangzottakat teljes mértékben értelmezni lehessen.)*

13:9 Amit korábban a prófétai betekintésekben megláttunk, 13:10 most a teljességben befejeződött.

13:11 Csecsemőkoromban egy újszülött1 pici eszével halandzsáztam. Az én érvelésem is egykor gyerekes volt. Hogy megváltozott mindez, amikor felnőttem! Soha többé nem vagyok kisgyermek!
*(A **nepios1** szó azt jelenti: a beszéd bármilyen szabálya nélkül.)*

13:12 A bizonytalanság1 idején minden, amit láttunk, csupán tükröződő prófétai beszéd volt, mint egy rejtélyben. De azóta, hogy felnőttem Krisztus kinyilatkoztatásának megértésében, szemtől szembe látva, úgy ismerem magam, ahogy engem is mindig ismertek.
*(A görög **arti1** az '**airo**'-ból származik, azt jelenti, hogy bent maradni a bizonytalanságban. Jeremiás 1:5 Mielőtt az anyád méhében megformáltalak, én ismertelek téged!)*

13:13 Most1 a meggyőződés és minden élvezetes várakozás2 beteljesedett3 az agapé szeretetben, amiben a lelkem már emlékszik arra, hogy ki vagyok. A hit, a remény és a szeretet zavartalan egységben vannak. Amit a hit és a remény mindig is tudott rólam, az az igaz ismeret legfelsőbb foka: az agapé szeretet. Ez a szeretet határozza meg az örökkévalóságomat.
*(Ahol a **nun1** szó azt jelenti, hogy most, ebben a pillanatban, **arti**, [12. v.] azt jelenti, hogy mostanáig, a várakozás ideje; **elpis2** azt jelenti, hogy remény, kellemes várakozás; és **meno3**, azt jelenti, hogy továbbra is jelen van. Egy zavartalan egyesülésben lenni.)*

14:1 Isten egyetlen terve az agapé szeretet. A szeretet vezéreljen benneteket a szellemi ajándékokra való törekvésben! A szeretet ébreszti fel bennetek a legőszintébb vágyat, hogy ihletett1 kinyilatkoztatással beszéljetek.
*(A szeretetre és a szellemi ajándékokra való törekvés legjobb módja, ha felismered, hogy a szeretet mennyire törekszik utánad. A προφητεύω **prophēteuō1** szó a προφήτης, **prophētēs**, a **pro**[s] előtt, vagyis szemtől szemben, és **phaino**, a fényre hozni, világosságra hozni, ragyogásra késztetni, fényt árasztani; megvilágosodott beszédnek fordítjuk. A görög írásokban a próféta a jóslatok vagy más rejtett dolgok tolmácsolója. Az Írás kontextusában Jézus a prófétai szó témája és egyben teljessége is. Az Ószövetség prófétai*

jövendölése Krisztusra mutatott. [Lk 24:27.44; Jn 5:39] Lásd a prófétáról szóló kommentár megjegyzését e fejezet végén.)

14:2 Mert amikor valaki nyelvimában beszél, akkor Isten és közte meghitten hangzanak el a szellemi misztériumok, amit senki más nem érthet meg.

14:3 Akik azonban prófétálnak, lelkesen építik hallgatóságukat, baráti közösséggel és iránymutatással vigasztalják őket.
*(A **parakaleo1** szó kísérni; csatlakozni; társulni; a **para** közelséget jelző elöljárószóból, egy hatásszférából kiinduló dologból, a lakóhelyi összetartozásra utaló utalással, hogy a szerzőjétől és az adományozójától származik, ered, azt a pontot jelöli, ahonnan egy cselekvés ered, bensőséges kapcsolat, és **kaleo**, névvel, családnévvel azonosítani. A paramutheo2 szó a **para** és a **muthos** szóból **mueo**, azaz elbeszélésekkel tanítani.)*

14:4 Míg a nyelveken szólás elsősorban a személyes épülést szolgálja, a prófétai tanítás az egyházat lelkesíti.

14:5 Örülök, ha mindannyian szóltok nyelveken, de még jobban kívánom, hogy mindegyikőtök kinyilatkoztatott ismeretet is beszéljen az egész egyház javára. Ezért kérlek, ne beszéljetek nyelveken a gyülekezetben, hacsak nem tudjátok értelmezni is azt, amit éppen mondtatok!

14:6 Képzeljétek el, milyen zavaró lenne, ha meglátogatva benneteket csak annyit tennék, hogy lenyűgöznélek titeket nyelveken szóló szellemiségemmel! Hogy lennék hasznotokra, ha nem beszélnék hozzátok kinyilatkoztatott belátással és ihletett prófétai iránymutatással?

14:7 Bármilyen hangszer, mint például a fuvola vagy a gitár, idegesítené a hallgatóságot, ha mindaz, amit azzal előadnátok, pusztán elmosódott hangok ismételgetése lenne, valamilyen dallam nélkül. Játsszatok olyan zenét, amit mindenki értékelni fog!
(A hárfa görögül kithara.)

14:8 Ha a kürt bizonytalan hangot ad, a katonák elszalasztják a pillanatot, hogy felkészüljenek a csatában való előrenyomulásra.
(Felfogjátok, hogy milyen fontos, amit mondok? Ne értelmezzétek félre a személyes épülést szolgáló stratégiai utasítást!)

14:9 Minden szó legyen a helyén annak érdekében, hogy a lehető legnagyobb hasznot hozza a hallgatóságotoknak! Mérlegeljétek1 a szavaitokat, akkor nem fogjátok elvesztegetni a lélegzetvételt!
*(Az **eusemos logos1** szavakat úgy fordítjuk, hogy jól megnyomott szó.)*

14:10 A természetben minden hangrezgés jelentéssel bír. Még az állati és madárhangok is megkülönböztethetőek és értelmesek.

14:11 Nincs értelme beszélgetni valakivel, ha nem értitek egymás nyelvét.

14:12 Hadd tegyem nagyon világossá, hogy bár a nyelveken szólásnak megvannak a maga személyes előnyei, ne tegyük elvárássá, hogy mindenki meg akarja tenni. Akkor elszalasztjátok a szellemi ajándékok egész lényegét. Mit ér, ha egymillió ember tud nyelveken szólni, de teljesen alkalmatlan arra, hogy az ihletett tanításról beszéljen? A nyelveken szólás egészen biztosan nem a spiritualitás fokmérője. A nagyobb áldás nem az áldás megszerzésében rejlik, hanem abban, hogy áldássá válunk mások számára.

14:13 Ne is próbáljatok meg nyelveken szólni a gyülekezetben, ha nem vagytok képesek arra, hogy feltárjátok és elmagyarázzátok az elhangzottak értelmét!

14:14 Miért imádkozzatok nyelveken, ha nem értitek meg? Akkor nincs értelme.

14:15 Még az istentiszteleten is kéz a kézben jár a kettő: szellemmel imádkozom, és értelemmel folytatom. Szellemi énekekkel imádom Istent, majd ihletetten, értelmi énekléssel fejezem be.
(Emlékezzünk Pál bevezetőjére a szellemi ajándékokról a 12:1. fejezetben: „A szellemi megnyilvánulások természetfelettiek, még ha gyakran nagyon is természetesek. Csak azért, mert ez a szellemi dimenzióban történik, nem jelenti azt, hogy nem is tudjátok megérteni, amit Isten Szelleme mond nektek." Pál szenvedélye, hogy minden ember meglássa, amit Isten látott, amikor Jézus meghalt és feltámadt. A szellemi ajándékok nem az evangélium megzavarását, hanem egyértelművé tételét szolgálják.)

14:16 Ha csak nyelveken szólsz áldásokat, hogyan érezhetné bárki más ugyanabban a szobában, különösen azok, akik teljesen járatlanok a szellemi dolgokban, hogy bevonódnak és egyetértenek azzal, amit mondasz?

14:17 Nincs semmi baj a hálaadásoddal mint olyannal. Csak kár, hogy a közvetlen hallgatóságodból valakit kizársz.

14:18 Ellenzem én a nyelveken szólást? Egyáltalán nem. Nagyon hálás vagyok Istennek, hogy nyelveken beszélek. Talán mindnyájatoknál többet teszem ezt.

14:19 De amikor összegyűlünk, inkább mondok öt szót az értelmemmel, hogy valakit kölcsönösen együtthangzó1 módon lelkesítsek, mint hogy ezer szót pazaroljak el nyelveken.
*(A **katecheo1** szóból származik a **katekizmus** szó, **kata**, lefelé és **echo**, megtartani vagy visszhangozni; tehát rezonálni. A kölcsönös együtthangzás tanúsítja az igazságot és érvényre*

jut a vitában.)

14:20 Testvéreim és nővéreim, véget ért az az időszak, amikor gyermekek voltunk a szellemi dolgok megértésében. Mint kisgyermekek1, legyetek ártatlanok a gonoszságban, de a természetfölötti felismerések2 kifejezésében legyetek tökéletesen érthetőek.
*(A **nepios1** szó fordítása: nyelvtudás nélküli, babás, halandzsa. A szó, amit Pál itt a megértésre használ, a **phren2**, ahonnan a diafragma szót kapjuk. Ez egy belső tudásra utal, egy mélyebb ismeretre, mint a puszta tudományos egyetértés.)*

14:21 A törvényben meg van írva: „Idegen nyelveken és idegen hangokon szólok ehhez a néphez, és mégsem értik meg" - mondja az Úr.
(A törvény az ószövetségi Szentírásra utal, beleértve a zsoltárokat és a prófétákat. [Az Ézsaiás 28:9-11-ben Ézsaiás ezt írja: Azt mondjátok: „Ki vagy te, hogy uralkodjál rajtunk? Mi nem vagyunk pelenkás csecsemők, hogy az olyanok, mint ti, lekezelően beszéljenek velünk - 'Da, da, da, da, da, bla, bla, bla, bla, bla, bla. Ez egy jó kislány, ez egy jó kisfiú.' De pontosan így fognak megszólítani benneteket. Isten babanyelven fog beszélni ehhez a néphez, szótagról szótagra - de ők nem fognak hallgatni rá." - Message fordítás.] Zsidóknak 5:12-14 „Mostanra már professzoroknak kellene lennetek, nektek zsidóknak, akik képesek lennétek tanítani a világ többi részét, de ti még mindig küzdötök Isten Krisztusban használt nyelvének ábécéjével. A prófétai előkép és a valóság közötti különbség olyan, mint a tej és a hús közötti különbség a táplálkozásban. Nem élhettek bébiételen életetek végéig. A megigazultság kinyilatkoztatása Isten igéjének a húsos része. A csecsemők tejen élnek, a valóságnak prófétai előképén, aminek el kellett jönnie. Így tesz mindenki, akinek szívbeli hallását még nem döfte át Krisztus kinyilatkoztatása. Isten megigazító tette Krisztusban helyreállította az emberiséget feddhetetlen ártatlanságban. Ez az érettek tápláléka. Ők azok, akiknek az érzékelőképességük mintha tornaművészeti pontossággal edződött volna arra, hogy megkülönböztessék a lényegest a lényegtelentől. Az érettek azok, akik ismerik a különbséget az előkép és a lényeg között. A cselekedetek törvényének hiábavalósága és az megigazultságért megdolgozó akaraterő szemben áll a megigazultsággal, melyet Istennek Krisztus befejezett művébe vetett hite nyilatkoztat ki.")

14:22 Bizonyos értelemben a nyelveken szólás is prófétai jel, amely Krisztus kinyilatkoztatására mutat. Így a hitetlenek hitre jutnak. A prófétai iránymutatást gyakran kifejezetten a hívők épülésére használják.
(Arra is használható, hogy meggyőzzön egy hitetlent, pl. egy ismeret szava által.) [Lásd János 4:18-19-29] Az Apostolok Cselekedetei 2:4-11 mindent elmond: „Mindannyiukat eltöltötte a Szentlélek, és különböző nyelveken kezdtek beszélni, úgy, ahogy a Lélek szólásra indította őket. Ez idő tájt vallásos férfiak tartózkodtak Jeruzsálemben, az ég alatt minden népből. Amikor ez a zúgás támadt, nagy tömeg verődött össze. Nagy volt a megdöbbenés, mert mindenki a saját nyelvén hallotta, amint beszéltek. Nagy meglepetésükben csodálkozva kérdezgették: „Hát nem mind galileaiak, akik ott beszélnek? Hogyan hallja hát őket mindegyikünk a saját anyanyelvén? Mi pártusok, médek, elamiták és Mezopotámiának, Júdeának, Kappadóciának, Pontusznak, Ázsiának, Frígiának, Pamfíliának, Egyiptomnak és Líbia Cirene körüli részének lakói, a

Rómából való zarándokok, zsidók és prozeliták, krétaiak és arabok: halljuk, hogy a mi nyelvünkön hirdetik Isten nagy tetteit." Csodálkoztak, és ezt kérdezgették egymástól: „Mi lehet ez?" Mások gúnyosan megjegyezték: „Teleitták magukat édes borral." - SzIT)

14:23 Ha egy hitetlen vagy a szellemi dolgokban teljesen járatlan ember véletlenül besétál az egyik összejöveteletekre, miközben mindenki nyelveken szól, azt fogja hinni, hogy őrültek vagytok, és semmi sem fogja vonzani a hitetekhez.

14:24 Ha azonban mindenki ihletett kinyilatkoztatással beszél, az újonnan érkezett úgy fogja érezni, hogy vonzza az üzenet, amely meggyőződést és világosságot ébreszt benne.

14:25 Az ismeret szavának ajándékáról tanúskodva, amikor valamire, amit más módon nem lehetett volna megismerni, fény derül, a látogatót megdöbbenéssel fogja eltölteni, és elismeri majd a köztetek jelenlévő Istent, és átadja magát Istennek az imádatban.

14:26 Arra bátorítalak benneteket, hogy úgy vezessétek az összejöveteleiteket, hogy mindenki kölcsönösen épüljön. Mindenki sorban hozzájárulhat zenével, tanítással. Egy másik nyelvimát mondhat kinyilatkoztatással és értelmezéssel.

14:27 Nagyon világosan akarok fogalmazni a nyelveken szólás és annak a gyülekezeti alkalmon való gyakorlása ügyében: ha valaki ragaszkodik a nyelveken szóláshoz, akkor az legyen rövid, csak ketten vagy legfeljebb hárman egymás után, semmiképpen se mindhárman egyszerre, és az egyikük értelmezze az elhangzottakat.

14:28 Ha nincs értelmezés, akkor az, aki nyelveken akar beszélni, inkább maradjon csendben. Majd beszélget Istennel visszavonultan, amikor egyedül lesz.

14:29 Csak két vagy három próféta beszéljen, míg a többiek mérlegelik az elhangzottakat.

14:30 Ha valaki olyasmit hoz be a beszédbe, ami nincs összhangban az evangélium kinyilatkoztatásával, akkor egy másik tegye helyére a beszélgetést, míg az első személy hallgasson.
(Pontosan ezt tettem én is a 34-38. versek esetében. Nem tekintem őket Pál apostoltól származó legitim írásának.)

14:31 A két vagy három prófétálónak felváltva kell beszélnie. Mert ha többen beszélnek egyszerre, akkor pont a dolog célja sikkad el, és senki sem tud felismerést vagy bátorítást nyerni a prófétai szóból.

14:32 A prófétálás szelleme alá van rendelve a prófétának.

14:33 A zűrzavar nem Istentől van. A szentek minden gyülekezetében a békesség és a harmónia határozza meg a ritmust.

14:35 Íme, a 14:34-35 verseket „így adom vissza”: A nőknek be kell fogniuk a szájukat a gyülekezetben. Tudniuk kell, hol a helyük az alárendeltségben, ahogyan azt a törvény tanítja. Ha meg kell ismerniük valamit, a férjük otthon is oktathatja őket. A gyülekezet semmiképpen sem az a hely, ahol a nőknek véleményt kellene nyilvánítaniuk. Arra sem jogosultak, hogy a Szellem bármelyik ajándékával szolgáljanak.” He-he-he. Ez úgy hangzik, mintha egy korabeli mogorva írástudó mondaná el a véleményét. Ez bizonyosan nincs összhangban Pál kijelentésével, miszerint Krisztusban nincs sem férfi, sem nő. [Lásd 2Korinthus 5:14-16; Galata 3:28; továbbá 1Korinthus 11:3-17]

14:38 Épp így kommentálom a 36-38. verseket is: Most pedig, hogy még tovább fokozza a sértegetést, ugyanaz a szerző, aki az előző versekben is írt, mindenkit ostoroz, aki nem osztja a nőkkel kapcsolatos nézeteit.

14:39 A nyelveken szólás és a prófétálás vitájának lezárásaként: a prófétálást nagyobb lelkesedéssel bátorítsuk, mint a nyelveken szólást! Azonban ne tiltsátok meg teljesen a nyelveken szólást sem!

15:1 Testvéreim és nővéreim, íme, a jó hír összegzése, amit ajánlok nektek! Örömteli bizalommal jelentettem be nektek, hogy milyen nagy javatok van Krisztusban. Azonnal kapcsolódtatok ehhez az üzenethez, amelyben most már szilárdan megalapoztátok magatokat.

15:2 Ebben az evangéliumban valósítottátok meg az üdvösségeteket. Az általam elmondott szavak visszhangoztak a szívetekben. Most vágyom megerősíteni a hiteteket, hogy eltöröljem a kétségek minden lehetséges okát.

15:3 Teljes mértékben bevontalak benneteket abba az üzenetbe, amelyet egész lényemmel magamhoz ölelek. Elsősorban az a tény fontos, hogy az a halál, amelyet Jézus a mi bűneinkért halt meg, pontosan beteljesítette az Írásban feljegyzett ígéretet. *(Ézs 53:4-5; Zsolt 22)*

15:4 A temetése és harmadnapi feltámadása is pontosan meg volt jövendölve. *(Hóseás 6:2)*

15:5 Aztán ott van a sok szemtanú. Kéfás, valamint az összes többi tanítvány, akik látták őt a feltámadása után.

15:6 Ezután több mint ötszáz követőjének jelent meg, akik közül a legtöbben még élnek e sorok írásakor.

15:7 Ezután látta őt Jakab [Jézus testvére; Gal 1:19], majd ismét az összes apostol [az Olajfák hegyén], 15:8 és végül nekem is megjelent. Természetesen nem a lelkületem miatt vagy a jó viselkedésemért járó jutalomként. Olyan volt, mint egy váratlan, traumás1 szülés.
*(Az **ektroma1** azt jelenti, hogy traumából.)*

15:9 Mivel üldöztem Isten egyházát, még csak nem is tudom magam az apostolokkal együtt említeni. Én vagyok a legkisebb a legkisebbek közül, és még csak arra sem vagyok méltó, hogy apostolnak nevezzenek.

15:10 Egykor a saját tetteim teljesen ellehetetlenítettek engem, de most már az Ő cselekedetei határoznak meg engem. Isten kegyelméből vagyok az, aki vagyok. Azért vagyok az, aki, mert Ő az, Aki. Az Ő kegyelme nem veszett kárba bennem. Ehelyett arra ösztönöz, hogy a kimerültségen túl is munkálkodjam, mindennél jobban, amit a teljesítmény törvénye alatt valaha is tettem. Bármit is viszek most véghez, a kegyelem az egészet felülírja. Ezért a dicsőség sem nekem jár.

15:11 Az, hogy vajon az én prédikációm vagy valaki másé által jutottatok hitre, nem fontos.

15:12 Ami viszont fontos, az az, hogy megértsétek az ő feltámadásának kinyilatkoztatását. Krisztus halálból való feltámadása az igehirdetés mondanivalója. Ha valaki azt mondja, hogy ő nem támadt fel egyúttal bennetek is, az az üzenet egész lényegét elhibázza.

15:13 Ha nem hirdetjük a mi vele közös feltámadásunkat, akkor Jézus feltámadása a halálból valójában még csak figyelemre sem méltó.

15:14 Ha Krisztus nem támadt fel a halálból, akkor semmi sem maradt, amit nekünk hirdetnünk kellene, és semmi, amit nektek pedig hinnetek kellene.

15:15 Félremagyaráznánk Istent, mivel azt hirdetnénk, hogy feltámasztotta Krisztust a halálból, holott valójában nem így van, tehát az ember szava ellene mondana Isten szavának.

15:16 Ha nincs mindenre kiterjedő feltámadás a halottak közül, akkor egyéni feltámadás sincs a halottak közül. Akkor valójában Jézus sem támadt fel a halálból.

15:17 És ha Jézus még mindig halott, akkor a hiteteknek sincs semmi jelentősége, és még mindig a bűneitekben vagytok.

(Pál értelmezésében Krisztus teste a kereszten az emberiség bűnösségének dokumentuma volt, a feltámadása pedig az emberiség felmentő ítéletének elfogadása lett. [Kol 2:14-15 és Róm 4:25]. Ha az emberiség Jézus halála után is bűnös maradt volna, akkor egyrészt Jézus feltámadása nem lett volna lehetséges, másrészt lényegtelen is lenne. Ez magyarázza az ApCsel 10:28-at és a 2Kor 5:14 és 16-ot. Az ApCsel 17:31 azt mondja: „Mert Isten kitűzte azt a napot, amelyen az általa kijelölt ember által megigazultságban ítéli meg a világot, és erről minden embernek biztosítékot adott azzal, hogy feltámasztotta őt a halálból.")

15:18 Ha nincs feltámadás, az azt jelenti, hogy senki számára nincs remény a síron túl. Nem számít, hogy hittétek-e, hogy benne vagytok Krisztus halálában, vagy sem.

15:19 Ha a Krisztusba vetett reménységünk csak arra korlátozódna, hogy ebben az életben hasznunkra legyen, akkor képzeljük el, milyen súlyos lenne a csalódásunk, ha mindez hirtelen véget érne, amikor meghalunk.

15:20 Azonban éppen ebben a pillanatban a feltámadt Krisztus mindenkit képvisel, aki valaha meghalt. Pontosan úgy, ahogy az első gyümölcs képviseli a teljes aratást.

15:21 Ugyanaz az emberiség, aki egy emberben meghalt, egy emberben feltámadt.

15:22 Ádámban mindenki meghalt, Krisztusban mindnyájan életre keltek.

15:23 Krisztus rendje szerint mindenki egyesével kel életre. Ő az első gyümölcs, és az ő közvetlen jelenlétében1 személyesen jelenünk meg, mintegy a sajátjaiként. *(A **parousia1** szót gyakran úgy fordították, hogy az Úr eljövetelét jelentette; a szó két összetevője azonban a következő: **para**, a közelséget jelző elöljárószó, egy hatásszférából kiinduló dolog, a lakóhelyi egységre utaló utalással, hogy a szerzőjétől és az adományozójától ered, abból származik, azt a pontot jelöli, ahonnan egy cselekvés ered, bensőséges kapcsolat; és **eimi**, én vagyok: az ő közvetlen jelenléte valósul meg bennem.)*

15:24 Megváltó művének teljes befejezését abban ünnepeljük, hogy átadta uralkodásának teljes aratását az Atyaistennek, miután megsemmisítette1 a cselekedetek törvényét, amely a bukás nyomán mindent meghatározva hatalmaskodott, beleértve az összes felsőbbséget2, minden tekintélyt3 és minden erőteljes4 befolyást a társadalomban. *(Megsemmisítette a cselekedetek törvényét, **katargeo1**, a **kata**, azaz intenzitás, és **argos**, azaz munka szóból. Így szabaddá vált minden saját erőfeszítéstől, amely azt próbálja javítani, amit Isten már tökéletessé tett Krisztusban. Minden felsőbbség, **arche2**, vagy legfőbb rang, azaz királyok, kormányzók; ide tartozik minden olyan kormányzati rendszer, amelyben az egyiket a másik fölé sorolják teljesítménye vagy előnyben részesítése alapján. Minden tekintély, **exousia3**, az **ek**, eredetet jelölő szóból és az **eimi**, én vagyok szóból származik; ebben az esetben az alapján vagyok meghatározva, hogy mit tudok jobban csinálni, mint ti; ezért van hatalmam felettetek. Minden erőteljes társadalmi befolyás, **dunamis4**, hatalmat jelent, ebben*

az esetben akaraterőt. A társadalom minden kormányzati struktúrája a kegyelem uralma alá kerül, ahol a krisztusi élet uralkodik. Isten királysága a krisztusi élet uralma az emberi életben, ahol a megigazultság azon alapul, hogy kik vagyunk, és nem azon, hogy mit teszünk; hogy kik vagyunk Isten által, és nem azon, hogy kik vagyunk a saját cselekedeteink által; hogy helyes lét, és nem csupán helyes cselekvés. Míg a cselekedetek törvénye kötelesség- és bűntudat-vezérelt volt, a hit törvénye szeretet-vezérelt; [Róm 3:27; Gal 5:6; 2Kor 10:12], amikor egymáshoz mérik magukat, és összehasonlítják magukat egymással, akkor megértés nélkül élnek.)

15:25 Uralma arra rendeltetett, hogy minden ellenségeskedést és ellentmondást a lába alá gyűrjön.
(*„Az Úr ezt mondta az én Uramnak: Ülj a jobbomra, amíg ellenségeidet lábad zsámolyává nem teszem." [Zsolt 110:1] Jézus az urak Ura. Az ő győzelmében az emberiség visszanyeri uralmát: „Azt mondom, hogy istenek vagytok, mindnyájan a Magasságos fiai vagytok". [Zsolt 82:6 RSV])*

15:26 A feltámadott élet végül győzedelmeskedni fog a halál mindenféle formája felett.

15:27 Amikor Dávid azt mondja a 8. zsoltárban, hogy az emberiség arra rendeltetett, hogy uralkodjon mindenek felett, nyilvánvalóan nem arra gondol, hogy az emberiség uralkodni fog Teremtője felett is.
(*Zsolt 8:4 Mi az ember, hogy gondod van rá, és az ember fia, hogy ennyire törődsz vele? Zsolt 8:5 Mégis kevéssel tetted őt kisebbé Istennél, [Elohim] és dicsőséggel és tisztelettel koronázod őt. Zsolt 8:6 uralmat adtál neki kezed művei fölött, mindent a lába alá vetettél." Továbbá Fil 2:8 Így tehát a kereszt drámájának kontextusában: az ember Jézus Krisztus, aki teljesen Isten, teljesen emberré válik, hogy saját teremtménye keze által önként meghaljon az emberiség halálával. Elfogadta az átkot és a legaljasabb szégyent, hogy egy bűnöző halálával haljon meg. [Így a halál kapuján keresztül, leszállt a mi pokoli sötétségünkbe. Jel 1:18 Én vagyok az Élő. Meghaltam, és most, íme, itt élek a világ végezetéig, és nálam vannak a kulcsok, melyekkel kinyitottam a Hádész és a halál kapuit.] Fil 2:9 A teljes megaláztatás e helyéről Isten a legmagasabb rangra emelte őt. Isten olyan névvel ruházta fel Jézust, amely mindennek messze fölötte áll, és egyben képviselője is minden más névnek. [Ef 1:20 Meg akarod mérni Isten elméjét és izmait? Fontold meg, hogy milyen erőt szabadított fel Jézus Krisztusban, amikor feltámasztotta őt a halálból, és örökre a trónra ültette, mint végrehajtó hatalmát a mennyek birodalmában. Jézus Isten hatalmának jobbkeze. Őt az emberi kétségbeesés legmélyebb tömlöcéből emelte fel a mennyei boldogság legmagasabb régiójába. Ef 1:21 Végtelenül fölötte áll az uralkodás, a hatalom, a tekintély vagy a kormányok minden egyesített erejének. Ő minden névnél magasabb rendű, amelyet valaha is adhatnának bárkinek ebben a korban, vagy bármely korban, amely az örökkévaló jövőben még eljövendő. - A Jézus név teljes mértékben kifejezi az Ő küldetését olyannak, mint ami tökéletesen beteljesedett! Ő a világ Megváltója!] Ef 4:8 A Szentírás megerősíti, hogy letartóztatott minden lehetséges fenyegetést, amely az emberiséget túszul ejtette, „foglyul ejtette a fogságot". És a feltámadásában, trófeaként vitt minket a magasba diadalmas mennybemenetelekor. Fontoljátok meg Isten zsenialitását: a megtestesült Krisztusban emberi alakban visszaszerezte azt, ami eleve a teremtettségünk által hozzánk*

tartozott. Ez az ő kegyelmi ajándéka nekünk. [Idézi a Zsoltárok 67:19-et [a LXX Septuagintából ***ἔλαβες1 δόματα ἐν ἀνθρώπῳ, elabes domata en [in] anthropo*** *- Visszafoglaltad az emberiség ajándékait emberi alakban. Az* ***elabes*** *szó a* ***lambano*** *szóból azt jelenti, hogy elvenni azt, ami a sajátunk. Az emberi nem, férfi vagy nő, szó az anthropos, az ana, felfelé, és a tropos, életmód; jellem; hasonlóképpen. [Héber szöveg Zsolt 68:18-19 לקחת מתנות באדם lakachat mattanoth ba adam - „Ádámban vettél ajándékokat". Az ajándékokat, amelyeket Jézus Krisztus osztogat nekünk, bennünk kapta, megtestesülésében és megtestesülése által. Adam Clarke]. Újjászülettünk az ő feltámadásában. 1Pét 1:3; Hóseás 6:2 és Ef 2:6. Mi is felemelkedtünk az ő mennybemenetelében, hogy ugyanolyan szívesen látottak legyünk a mennyei birodalom tróntermében, ahol most vele együtt ülünk az ő hatalmában. Ef 4:9 Az a tény, hogy felemelkedett, megerősíti győztes leszállását az emberi kétségbeesés legmélyebb bugyraiba. [Lásd János 3:13: „Senki sem szállt fel a mennybe, csak az, aki a mennyből leszállt1, az emberfia". Az egész emberiség fentről származik. Mi* ***anouthen1*** *vagyunk, fentről. Lásd Jak 1:17-18] Ef 4:10 Ő most a hatalom legfelsőbb rangját foglalja el, a sötétségünk legalacsonyabb régióitól, amelyekbe elért, hogy megmentsen minket, a legmagasabb hatalomig a mennyekben, miután küldetését maradéktalanul teljesítette. [A bukott emberiség teljes mértékben visszatért a hiteles, terv szerinti életének tekintélyéhez. Zsolt 139:7-8. Hová menjek a te Szellemedtől? Vagy hová meneküljek a te jelenléted elől? Ha felemelkedem a mennybe, Te ott vagy. Ha a pokolban vetem ágyamat, Te ott is jelen vagy. Zsid 2:10 Ő messze mindenek fölé magasodik. Ő a szerzőjük és a végkifejletük is.])*

15:28 Azzal, hogy a Fiú mindent maga alá rendel, maga a Fiú az Atyának való alávetettségében megerősíti, hogy Isten lesz minden mindenben. *(János 14:20 „Azon a napon megtudjátok, hogy mi egymással zavartalan egységben vagyunk. Én az Atyámban vagyok, ti bennem vagytok, és én tibennetek vagyok." A nap, amelyre Jézus itt utal, akkor következett be, amikor meghalt és feltámadt. A nap számunkra abban a pillanatban virrad fel, amikor felismerjük az ő halálába és feltámadásába való belefoglalásunkat.)*

15:29 Most egy újszerű elképzelés: ha valaki meghalt, aki nem merítkezett be, akkor bemeríthetsz helyette valaki mást. *(Ezzel kellene meggyőznöd Istent, hogy egy nap feltámassza azt a személyt a halálból. Így nem kell aggódnod semmi miatt, csak ne felejts el tisztességes díjat kérni, hogy egy olimpiai méretű medencét építhess a templomodban. Kétségtelen, hogy ezt a passzust valami eretnek egyházatya szorította ide. Mivel az említett gyakorlat csak 200 évvel később keletkezett egyes egyházakban, és teljesen ellentmond Pál üzenetének. Ahogyan más, az egyházakban később kialakult gyakorlatok is, például az, hogy bűnbocsánatot vásároltak, hogy lerövidítsék az elhunyt szeretteik idejét az egyház elképzelése szerinti „tisztítótűzben". Íme, Pál véleménye a bemerítésről: 1Kor 1:17 A megbízatásom nem arról szólt, hogy a bemerítésen keresztül tagokat nyerjek meg valamilyen „keresztény klub" számára. Azzal bíztak meg, hogy mindenféle kötöttségek nélkül hirdessem a jó hírt, és így semmi se vonja el a figyelmet Krisztus keresztje kinyilatkoztatásának erőteljes hatásáról. [A kereszt misztériuma az emberiségnek az ő halálába és feltámadásába való belefoglalásának kinyilatkoztatása. lásd 1 Kor 2:2.7])*

15:30 Miért vesződnénk azzal, hogy állandóan életveszélyes helyzetekbe sodorjuk magunkat ennek az evangéliumnak a hirdetésével, ha a végén úgyis minden semmivé foszlik?

15:31 A Krisztus Jézusban, a mi Urunkban való örömötök iránti szenvedélyem gyakran veszélyezteti az életemet. Amilyen biztos1 vagyok a ti üdvösségetekben, olyan biztos vagyok a feltámadásban is. Ezért több mint bátran vállalom, hogy mindennap a halál veszélyes közelségében éljek.
*(Ez a **ne1** szócska az esküvés része. Az emberek a legkedvesebb vonzódásuk és vágyaik tárgyára vallanak és esküsznek. Pál a mi üdvösségünkhöz és örömünkhöz vonzódott leginkább.)*

15:32 Ha nekem is, mint sok más fogolynak, vadállatokkal kellett megküzdenem az efezusi amfiteátrumban, mi hasznom lenne abból, ha a halottak nem támadnának fel. Akkor akár a filozófia szerint is élhetnénk: „ma együnk és igyunk, amennyit csak tudunk, mert holnap meghalunk".

15:33 Ne hagyjátok magatokat megzavarni olyan üzenettel, amely kizárja a feltámadás kinyilatkoztatását! Ha átengednétek magatokat mások meggyőző beszédének, elkerülhetetlen lenne a negatív hatásuk az életetekre.

15:34 Ébredjetek rá a megigazultságra, és a bűn eltorzító ereje nem lesz többé hatással rátok! Isten nem zavarodott össze. Micsoda szégyen volna, ha valaki azt, amit Isten igaznak tud rólunk, lecserélné valaki más alantas véleményére!

15:35 Sok kételkedő kérdezhetné: „Hogyan támadnak fel a halottak, és hogy néz ki a feltámadott test?"

15:36 Gondoljunk csak bele, hogy az elvetett magnak először el kell halnia, mielőtt újra élni kezd!

15:37 És a magból kinövő növény még csak nem is hasonlít arra a magra, amelyet elvetettek. Ha csak azt tudnád, hogy a búza hogyan néz ki a mag formájában, talán nem is tudnád felismerni a növényt.

15:38 Isten minden növényfajnak egyedi alakot tervezett.

15:39 Az emberi test különbözik az állatok testétől, ahogyan a halak és a madarak teste is különbözik minden más testtől.

15:40 Vannak égi testek, amint vannak földi testek is. Az egyik dicsősége különbözik a másiktól. Vannak bőrbe öltözött testek és vannak szellembe öltözött testek.
(A bőrbe öltözött testünknek van egy elmúlási ideje. A szellembe öltözött testünk örökkévaló. 2

15:41 A Nap dicsősége különbözik a Hold dicsőségétől. Míg az egyik maga sugározza a fényt, a másik a fényt visszatükrözi. A csillagok is különböznek egymástól. Mindegyik a maga egyedi helyét foglalja el a térben.

15:42 Így van ez a halottak közül való feltámadással is: a földbe vetett test elenyészik, de a feltámadott halhatatlan.

15:43 Szomorúságban vetették el, de dicsőségben támadt fel. Gyarlóságban vetették el, de hatalomban támadt fel.

15:44 Fizikai testként vetik el, és szellemi testként támad fel. Az a tény, hogy létezik egy fizikai test, megerősíti, hogy létezik egy szellemi test is.

15:45 Az Írás feljegyzi, hogyan lett az első Ádám élő lélekké, az utolsó Ádám pedig egy életet sugárzó szellem.
(Most a feltámadott életből részesülve a krisztusi életet sugározzuk. Nem csoda tehát, hogy Péter árnyéka meggyógyította az embereket. Jézus az utolsó Ádám. Amikor ő meghalt, az emberiségnek Ádámra való hivatkozási alapja halt meg. Jézus az emberi nem feje. Az emberi életet nem Ádám határozza meg, hanem Krisztus.)

15:46 A fizikai élet a szellemi élet megjelenési tere.

15:47 Az emberi élet Ádám bukása által lesüllyedt a rabszolgaságba és a lélek által uralt földi birodalomba, de most a Krisztussal való közös feltámadásunk ismerete által ráébredt a szellemi valóságok mennyei birodalmában való uralkodásra.
([Lásd Kol 3:1-11] Teologizálva alkottuk meg azt az elképzelést, hogy az emberiség „természeténél fogva bűnös", mintha az emberekről szóló terv hibás lenne. Valójában ez egy Ádámtól örökölt torz gondolkodásmód, amelytől Jézusnak kellett megszabadítania minket. „Közömbös gondolkodásmódotok elidegenített titeket Istentől a bosszúságok, nehézségek és fáradságok életmódjába, amelyet a bűn és a halál törvénye támogatott, amely a testeteket megszállta, idegen befolyást befogadva, amely idegen a nektek tervezett élettől. Akárcsak egy vírus, amely rátapad az emberre." Kol 1:21 Semmi baj nincs a tervezésünkkel vagy az üdvösségünkkel, csak rosszul gondolkodtunk. [Lásd Ézs 55:8-11; Ef 4:17-18 és még Ef 2:1-11])

15:48 Az egyén lealacsonyodott állapota földiessé tette az emberiséget. Most az emberi nem megváltott állapota megerősíti az Istentől való származását, és jelzi új, mennyei életét.

15:49 Ahogyan egykor a testünk, a földi képünk határozott meg minket, most a szellemünk, a mennyei képünk határoz meg minket.

15:50 A hús és vér napjai meg vannak számlálva. A testetek, amelyekben most éltek, nem tartanak örökké.

15:51 Merengjetek1 el ezen a misztériumon, olyasmit akarok mutatni nektek, amit még soha nem láttatok: mindenki2 fel fog ébredni az alvásból. Mindannyian3 pontosan ugyanazt a változást fogjuk megtapasztalni. *(Más szavakkal: **idou1** musterion. Nézzétek! Egy misztérium. És **pantes2** ou koimethesometha, azt jelenti, hogy senki sem marad elaludva. És **pantes3** de allangesometha: mindenki át fog változni. Mindkét ige a jövőre vonatkozó passzív időben áll. Lásd 1Tesszalonika 4:13-18. „Ha a Krisztusba vetett reménységünk csak arra korlátozódna, hogy ebben az életben hasznunkra legyen, akkor képzeljük el, milyen súlyos lenne a csalódásunk, ha mindez hirtelen véget érne, amikor meghalunk. Azonban éppen ebben a pillanatban a feltámadt Krisztus mindenkit képvisel, aki valaha meghalt. Pontosan úgy, ahogy az első gyümölcs képviseli a teljes aratást. Ugyanaz az emberiség, aki egy emberben meghalt, egy emberben feltámadt. Ádámban mindenki meghalt, Krisztusban mindnyájan életre keltek." [1Kor 15:19-22] „Krisztus szeretete visszhangzik bennünk, és csak egyetlen következtetést hagy számunkra: Jézus meghalta az emberiség halálát. Ezért Isten logikája szerint minden ember egyidejűleg meghalt." [2Kor 5:14] [Lásd még Zsid 9:27 „Tehát minden egyes ember egyszeri találkozása a halállal tükröződik ennek az ítéletnek a teljes következményében, amelyet Jézus most elengedett." Lásd János 12:31 Most van e világ ítélete. Ez az a pillanat, amikor a világrendszer uralkodója végérvényesen kiűzetik. A kígyó feje hamarosan összetörik. 1Mózes 3:15; Kolosszei 2:14-15. Erről a Szent Szellem fogja meggyőzni a világot. János 16:11. János itt egy kettős értelmű szót használ: ekballo ekso - teljesen kidobott. Tehát kivettük az egyenletből. Lukács 10:18. János 12:32 Amikor felemelnek a földről, magamhoz vonzom az egész emberiséget és az ítélet mindenféle formáját]. Zsid 9:28 Így ebben az összefüggésben [mindenki találkozása a halállal] tehát Jézus a végső áldozat. Amire az árnyékszerű, első engesztelő áldozat csupán prófétai módon utalt, azt ő egyszer s mindenkorra beteljesítette, amikor áldozatként megjelent, hogy magára vegye az egész emberi nem bűneit. Most, amikor a bűn már lekerült a napirendről, másodszor is megjelenik ebből a halálból, ami világosan láthatóvá válik majd abban, hogy mindenki teljes szívvel elfogadja őt mint Megváltót. [Lásd bővebb jegyzeteimet a Zsidók 9. fejezete után])*

15:52 Ez azonnal, egy szempillantás alatt fog megtörténni: az utolsó trombita megszólal, majd a halottak felébrednek az alvásukból, és mi, akik még élünk, azonnal másfajta testbe változunk át.

15:53 Mert ennek a romlandónak romolhatatlanságba kell öltöznie, és ennek a halandónak a halhatatlanságba kell öltöznie.

15:54 Ami az Ézsaiás 25:8-ban elhangzott, az végül még a testi halálunkban is megvalósul: „A halált elnyeli a győzelem."

15:55 Ó halál, hol van a te fullánkod? Ó sír, hol van a te győzelmed?

15:56 A halál fullánkja a bűn, a bűn ereje pedig a törvény.
(A bűn volt az, ami a halált olyan ijesztővé tette, és a törvényből fakadó bűntudat az, ami a bűnnek a hatalmat adta. - Message fordítás)

15:57 A győzelmetek nem egy lehetséges valami, hanem Jézus Krisztus nagylelkű tette miatt elvégzett valóság.
(De most az Élet egyetlen győzedelmes csapásával mindhárom - a bűn, a bűntudat és a halál - eltűnt, Mesterünk, Jézus Krisztus ajándékából. Hála Istennek! - Message fordítás)

15:58 Ezért megengedhetitek magatoknak, hogy a hit meggyőződésében teljesen kiegyensúlyozottak és sziklaszilárdak legyetek, és hogy állandóan felülmúljátok azokat a dolgokat, amelyekbe korábban még beleestetek volna. A mostani tetteiteket az ihlette, hogy tudjátok, hogy őbenne vagytok. Ha az ő feltámadása a tiétek, akkor a bűn és a halál feletti győzelme is ugyanúgy a tiétek.

16:1 Ami a szenteknek szánt anyagi hozzájárulásotokat illeti, a galáciai gyülekezetekkel a következő megállapodást kötöttem:

16:2 Arra bátorítalak benneteket, hogy előre készítsétek elő az egyéni adományaitokat hétről hétre1, olyan mértékben, amilyen mértékben mindenkinek jólesik. Ezt a kincstárban kell tartani. Így nem lesznek késedelmek vagy zavarok a pénzügyekkel kapcsolatban, amikor meglátogatlak benneteket.
(Róma 15:25-27 „Úton vagyok Jeruzsálembe, hogy bátorítsam a szenteket. A görög hívek, egészen Macedóniából, valamint az Akhájából valók is nagy örömmel készítettek ajándékot, hogy megkönnyítsék anyagi gondokkal küszködő jeruzsálemi zsidó barátaik helyzetét. Adósnak érzik magukat velük szemben, mivel ingyen részesülnek szellemi gazdagságukban." Görögül: „Az egyik szombaton." A zsidók azonban a szombat szóval jelölték ki a hetet. A hét napból álló időszak. [Lásd Mt 28:1; Mk 16:9; Lk 18:12; Lk 24:1; Jn 20:1.19; vö. 3Móz 23:15 és 5Móz 16:9.] A keresztény hagyomány a hét első napján, minden új hét kezdetén Jézus feltámadását ünnepli.)

16:3 Megérkezésem után levélben fogom jóváhagyni azokat, akiket megbíztok, hogy kegyelmi ajándékaitokat Jeruzsálembe vigyék.

16:4 Ha van valami értelme annak, hogy csatlakozzam hozzájuk, akkor velem utazhatnak.

16:5 Szándékomban áll Macedónia tartományban tett rövid látogatás útján meglátogatni benneteket. *(Észak-Görögországban.)*

16:6 Valószínűleg maradok egy ideig, és talán még a telet is nálatok töltöm. Aztán

segíthettek felkészülni a következő úticélomra, bárhová is vezessen majd. Néhányan közületek talán még csatlakozhatnak is hozzám.

16:7 Bár jelenleg nem vagyok messze tőletek, nem szeretném, ha most csak futólag látnálak benneteket, hanem inkább egy hosszabb időt szeretnék veletek tölteni az Úr szándéka szerint.
(Az Efezusból Korintusba vezető út csupán az Égei-tengeren át vezetett, és viszonylag rövid átkelés volt útközben Macedóniába. Végül három hónapig maradt. Lásd ApCsel 20:2-3)

16:8 Jelenleg Efezusban vagyok, és pünkösd előtt nem indulok útnak. *(Ami a tavasz második felében volt.)*

16:9 Hatalmas lehetőség nyílt meg előttem egy erőteljes és hatékony szolgálat alapítására Efezusban, de mivel sokan vannak, akik vitatják ezt az üzenetet, nem akarok túl hamar távozni innen.
(ApCsel 19:9-10 Mivel azonban egyesek megátalkodtak és nem hittek, sőt gyalázták az Úr útját a sokaság előtt, eltávozott tőlük. Különhívta a tanítványokat és nap mint nap egy bizonyos Tirannosznak az iskolájában mondott beszédet. Ez két esztendeig tartott, így mindazok, akik Ázsiában laktak, zsidók és pogányok, hallották az Úr igéjét." Lukács nem említi az épület méretét, de az üzenet hatásáról sok mindent el lehet mondani. Az Apostolok Cselekedetei 19:20-22-ben olvasható: „Így tehát az Úr igéje rendkívüli módon gyarapodott és megerősödött. Amikor mindezek megtörténtek, Pál a Lélek által elhatározta, hogy átmegy Makedónián és Akháján, s elmegy Jeruzsálembe. Azt gondolta ugyanis: »Ha ott már voltam, Rómát is meg kell látogatnom.« KNB)

16:10 A szolgálatban munkatársamnak, Timóteusnak hamarosan meg kell érkeznie Korintusba. Gondoskodjatok róla, hogy teljesen otthon érezze magát nálatok!
(Az 1Korinthus 4:17-ben: Ezért küldöm hozzátok szeretett fiamat, Timóteust. Ő sziklaszilárd a hitében. Emlékeztetni fog benneteket rám, közvetítve nektek különleges üzenetemet, amit minden helyen és minden egyházban hangsúlyozok, ahova csak ellátogatok. [Pál különleges hangsúllyal tanítja azt az üzenetet, melynek címszavai: „Krisztusban", „Krisztus bennetek" és „az ő befejezett műve".])

16:11 Senki ne becsülje le őt! Tiszteljétek meg azzal, hogy gondoskodtok róla, sőt, elkíséritek az útjára, hogy ismét csatlakozzon hozzám Efezusban. Alig várom, hogy üdvözölhessem őt és társaságát, amikor megérkeznek tőletek.

16:12 Erősen sürgettem Apollót, hogy csatlakozzon a most hozzátok látogató társasághoz, de ő nem érezte magát szabadnak erre. Biztos vagyok benne, hogy a kellő időben el fog jönni.
(Nyilvánvalóan Apolló az ottani viszálykodás miatt, amelybe ő és Pál is belekeveredett, undorodva hagyta el Korintust. Elege volt a prédikátorok közötti pártoskodásokból. Lásd ApCsel 19:1 és 1Kor 1-4)

16:13 Legyetek éberek és állhatatosak a hitetekben, bátrak és legyőzhetetlenek!

16:14 Az agapé szeretetből származtok. Mindenkit szeretni magatok körül – ez a lényeg.
(Egymás iránti szeretetünket Isten irántunk való szeretete ébreszti fel.)

16:15 Íme, a sürgős felhívásom hozzátok: vegyetek példát Sztefanász családjáról! Ez a család volt az első gyümölcsöm görög földön, és kezdeményezték, hogy a szentek szükségleteit szolgálják.

16:16 Adjátok magatokat ugyanígy nekik és mindenkinek, aki fáradhatatlanul dolgozik a közösség szolgálatában!

16:17 Szeretném, ha tudnátok, hogy örömmel tölt el, hogy Sztefanász, Fortunátusz és Achaikusz itt van velem Efezusban. Ők bizonyosan képviselnek benneteket, és pótolták a távolléteteket.

16:18 Miattuk van olyan békességem veletek kapcsolatban. Igazi elismerést jelentenek számotokra.

16:19 Egész Ázsia gyülekezetei üdvözölnek benneteket. Akvila és Priszcilla és az otthonukban lévő gyülekezet is szeretettel üdvözöl benneteket az Úrban.

16:20 Az egész gyülekezeti család nagy öleléseket küld nektek innen. Üdvözöljétek egymást szent csókkal!

16:21 Ez a levél az én személyes aláírásomat tartalmazza.

16:22 Aki a törvényt a kegyelem helyett előnyben részesíti, az átkos mentalitás alatt marad. Jézus Krisztus eljött1. A kegyelem ad tekintélyt az ő uralmának. Annyira szeretjük őt! Ő a Messiás, akire a világ várt.
*(A **maranatha1** arám kifejezés מרן אתא maran ata, azt jelenti: „Eljött a mi Urunk." Ahelyett, hogy a katasztrófa bekövetkezésekor az átkot olvasná, Habakuk felismeri, hogy az Ígéret túlhaladja a teljesítményt, mint az emberiség felmentő ítéletének alapját. Az 5Mózes 28. könyve többé nem lenne a helyes vagy helytelen viselkedés motivációja vagy mércéje. „Bár a fügefák nem virágoznak, és a szőlőtőkén nem lesz gyümölcs, az olajfa termése elmarad, és a mezők nem adnak táplálékot, a nyájat kiszakítják az akolból, és nincsen csorda az istállóban, én mégis örülök az Úrban, örvendezem üdvösségem Istenében. Isten, az Úr az én erősségem, ő teszi lábamat szarvaslábakhoz hasonlóvá, ő tesz engem magaslatokon taposóvá." Hab 3:17-19 RSV)*

16:23 Az ő kegyelme veletek van! Ő nagyon kedvel benneteket!

16:24 Az én szeretetem veletek van. Az életünk összefonódott Krisztus Jézusban. Merész igennel és ámennel köszöntöm Őt. Pál apostol.